

ISTRAŽIVANJA PISMA

Svezak VII

SVRŠENA TAJNA

4. DIO

Broj 4: Pečaćenje izabranih i Veliko Mnoštvo

Tumačenje Otkrivenja 6 i 7

PEOPLES PULPIT ASSOCIATION, BROOKLYN, N. Y.

Međunarodno udruženje istraživača Biblije — Izdanje 2026

Otkrivenje 6 — Šest pečata i papinstvo

Tumačenje povijesnih epoha, vjerovanja i papinskog uspona

SADRŽAJ OVOG BROJA

Otkrivenje 6 — Šest pečata i papinstvo	Stranica 2
• Nicejsko vjerovanje (325. g. po Kr.)	Stranica 3
• Nicejsko-carigradsko vjerovanje (381. g. po Kr.)	Stranica 3
• Kalcedonsko vjerovanje (451. g. po Kr.)	Stranica 3
• Atanazijsko vjerovanje (~539. g. po Kr.)	Stranica 3
• Vjerovanje pape Pija IV. (1564. g.)	Stranica 4
Otkrivenje 7 — Sedmi pečat i Veliko Mnoštvo	Stranica 9
• Tablica 1: Dvanaest plemena zapečaćenih	Stranica 13
• Značenje ispuštanja plemena Dan i Efrajim	Stranica 13
• Veliko Mnoštvo pred Prijestoljem	Stranica 13
Zadnja stranica — Svjetionik nade	Stranica 17

6:1. I vidjeh. — "Bog ne izlaže svoje planove kako bi zadovoljio puku dokonu znatiželju. Ako želimo shvatiti ono što je objavljeno u svitku, moramo iskreno željeti spoznati detalje Božjeg plana u svrhu ozbiljne suradnje s njim. Takvi, i samo takvi, dostojni su znati, i samo takvi ikada dolaze do toga da vide, u smislu razumijevanja i cijenjenja, duboke Božje stvari zapisane unutar svitka. Ta se dostojnost traži ne samo na početku, već i duž cijelog puta svjetlosti. Ako ne pristanemo podnijeti žrtvu, ne možemo napredovati na putu svjetlosti." — Z. '11-342.

Kad je Janje otvorilo. — "Otvaranje pečata od strane našeg proslavljenog Gospodina predstavlja postepeno otkrivanje i ispunjavanje Božanskog plana za dopuštanje zla, i Njegove namjere u vezi s Crkvom." — Z. '16-345.

Jedan od SEDAM pečata. — "Svaki pečat predstavlja dio plana koji je ostao skriven pod tim posebnim pečatom. Otvaranjem svakog pečata, dio tog tajnog plana se očituje." — Z. '97-257.

I začuh [kao glas groma]. — Riku Lava.

Jedno od četiri bića. — Pravdu, predočenu Lavom. — Otkr. 4:7.

Govoreći, KAO GLAS GROMA, Dođi i vidi. — Dođi i vidi kako Beskonačna Pravda dopušta jedno od najvećih djela nepravde ikada počinjenih.

6:2. I vidjeh. — Ivan je u viziji promatrao prvo neobično i čudno obilježje Božanskog plana u vezi dopuštenja zla onako kako se ono odnosilo na epohe Crkve poslije njegove vlastite epohe — one u Smirni.

I gle, bijeli konj. — Doktrine, učenja Gospodina i Apostola priznata kao jedno i jedino pravilo vjere i prakse Božje Crkve.

Oni koji su sjedili na njemu. — Rimski biskup, papa u zametku, osobni Sotonin predstavnik.

Imao je luk. — "Zapinju svoj jezik kao luk lažima; ali nisu hrabri za istinu na zemlji; jer idu iz zla u zlo, a Mene ne poznaju, govori Gospodin." — Jer. 9:3.

I vijenac (krunu). — Veliku čast i autoritet u Crkvi.

Bijaše mu dan. — "Pod vladavinom Konstantina (koji je ubio vlastitog sina iste godine u kojoj je sazvao Nicejski sabor) protivljenje carstva kršćanstvu ustupilo je mjesto naklonosti, a carski Pontifex Maximus postao je pokroviteljem nominalne, ali zapravo otpadničke Kristove Crkve; i, uzevši je za ruku, pomogao joj je doći do položaja popularnosti i sjaja s kojeg je kasnije, kako je carska moć slabila, mogla postaviti vlastite predstavnike na religiozno prijestolje svijeta kao Glavnog Religioznog Vladara — Pontifexa Maximusa." — B. 290.

I izade pobjeđujući, [i da pobijedi] I ON POBIJEDI. — Tako vidimo prividan poraz Beskonačne Pravde u ovoj prvoj epohi. Naizgled, Bog je napustio Svoju Crkvu, ugrozivši sve njene interese prepuštanjem moći u ruke sebičnog crkvenog sustava. Ali dolaze i gore stvari!

6:3. A kad je otvorio drugi pečat. — Otkrivajući drugo razdoblje povijesti Antikrista.

Čuh drugo biće. — Beskonačnu Moć. Vidi Otkr. 4:7.

Gdje govori, Dođi i vidi. — Dođi i vidi kako Beskonačna Moć pristaje na stvar koja joj se naizgled pobjednički suprotstavlja.

6:4. I vidjeh i gle izade drugi konj. — Konj vjerovanja (dogmi), posve drugačiji od Pisama koja je pogrešno predstavljao.

Koji bijaše rid (crven). — Boja grijeha — nesavršenosti. "Budući da su vam grijesi kao grimiz." — Iza. 1:18.

I moć je bila dana onome tko je sjedio na njemu. — Isti jahač, Antikrist.

Da uzme mir sa zemlje. — Da uvuče u kontroverzu one koji su bili pod vjerskim ograničenjima — drugim riječima, cijelu deklariranu Božju crkvu.

I da jedni druge ubijaju. — Da svrgavaju i uništavaju jedni druge kao učitelje, navlačeći rimsku moć protiv svih prijestupnika.

I dan mu je velik mač. — Kao što Gospodin ima velik i moćan mač, Mač Duha, koji je Riječ Božja (Efež. 6:17), i budući da je prikazan kako izlazi iz Njegovih usta, tako Papinstvo ima velik i moćan mač, u suprotnosti s Mačem Duha, a on također izlazi iz Papinih usta. [Ova se riječ ovdje razlikuje od one u Otkr. 1:16 i odnosi se na mesarski nož — Post. 22:6, 10.] "Papa (svaki papa u svom redu) poglavar je lažne crkve, koja je njegovo tijelo, baš kao što je Krist Isus Poglavar prave Crkve, koja je Njegovo Tijelo. Budući da je poglavar predstavnik tijela, a njegova usta govore u ime tijela, nalazimo, kao što bismo i očekivali, da se ovo obilježje Antikrista istaknuto spominje u Pismima. U Danielu 7:8, 11, 25, i Otkr. 13:5, 6, usta Antikrista posebno nam se skreću pozornost kao vodeća karakteristika." — B. 304. Ovo razdoblje, počevši od 325. godine po

Kr. i protežući se do 539. godine, bilo je razdoblje formiranja vjerovanja (dogmi). "Približite se, stanite nogama svojim na vratove ovim kraljevima." (Još. 10:24.) Nekad su bili vrlo moćni, ali sada su sasvim bezopasni. Gospodin (Jošua-Spasitelj) ih je sve ponizio Svojim vlastitim Mačem Duha u rukama pastora Russella. "Ni Luka u Djelima apostolskim, ni bilo koji crkveni pisac prije petog stoljeća, ne spominje okupljanje apostola u svrhu oblikovanja vjerovanja. Da su ga apostoli sastavili, ono bi bilo isto u svim crkvama i dobima. Ali sasvim je drugačije." (McC.) Toliko o poznatom "Apostolskom vjerovanju", koje navodno "obuhvaća glavne članke vjere u trojednog Boga." Ali to nije bilo dovoljno trojedno, pa je Nicejsko vjerovanje poboljšalo stvar, 325. godine po Kr.:

Nicejsko vjerovanje (325. g. po Kr.)

Vjerujemo u jednoga Boga Oca Svemogućega, Stvoritelja svega vidljivoga i nevidljivoga; i u jednoga Gospodina Isusa Krista, Sina Božjega, rođenog od Oca, Jedinorođenca, to jest od Očeve biti; Boga od Boga; Svjetlo od Svjetla; pravoga Boga od pravoga Boga; rođena, ne stvorena; iste biti s Ocem; po kojemu je sve stvoreno, i ono što je na Nebu i ono što je na zemlji; koji je radi nas ljudi i radi našeg spasenja sišao, utjelovio se i postao čovjekom, trpio i uskrsnuo treći dan. Uzašao je na Nebo; dolazi suditi žive i mrtve. I u Duha Svetoga. A one koji kažu da je bilo vrijeme kada Ga nije bilo; ili da Ga nije bilo prije nego što je rođen; ili da je stvoren iz onoga što nije postojalo; ili koji tvrde da je Sin Božji druge biti ili suštine, ili stvoren, ili promjenjiv, ili prevrtljiv, takve osobe Katolička i apostolska crkva anatematizira.

Nicejsko-carigradsko vjerovanje (381. g. po Kr.)

Vjerujem u jednoga Boga Oca Svemogućega, Stvoritelja Neba i zemlje, i svega vidljivoga i nevidljivoga; i u jednoga Gospodina Isusa Krista, jednorodenoga Sina Božjega, rođenog od Njegovog Oca prije svih vjekova; Boga od Boga, Svjetlo od Svjetla, pravoga Boga od pravoga Boga, rođena, ne stvorena, iste biti s Ocem; po kojemu je sve stvoreno; koji je radi nas ljudi i radi našega spasenja sišao s Neba, i utjelovio se po Duhu Svetom od Djevice Marije, i postao čovjekom, i raspet je također za nas pod Poncijem Pilatom, trpio je i pokopan je; i treći dan je uskrsnuo, prema Pismima; i uzašao na Nebo, i sjedi s desne strane Ocu. I doći će ponovno u slavi suditi i žive i mrtve, Njegovom Kraljevstvu neće biti kraja. I vjerujem u Duha Svetoga, Gospodina i Životvorca, koji izlazi od Oca i Sina, koji se s Ocem i Sinom skupa štuje i slavi, koji je govorio po prorocima. I vjerujem u jednu katoličku i apostolsku crkvu. Ispovijedam jedno krštenje za oprost grijeha; i iščekujem uskrsnuće mrtvih, i život budućega svijeta.

Kalcedonsko vjerovanje (451. g. po Kr.)

Ispovijedamo i jednodušno učimo jednoga te istoga Sina, Gospodina našega Isusa Krista, savršenog u božanstvu, savršenog u čovječstvu, pravoga Boga i pravoga čovjeka, koji se sastoji od razumne duše i tijela; istobitan s Ocem po božanstvu, i istobitan s nama po čovječstvu; u svemu nama sličan, osim u grijehu; rođenog od Oca prije svih vjekova, prema božanstvu; a u posljednje dane, taj isti rođen je, prema čovječstvu, od Djevice Marije, Majke Božje, radi nas i radi našega spasenja; koga treba priznati jednim te istim Kristom, Sinom, Gospodinom, Jedinorođencem u dvjema naravima, bez miješanja, promjene, podjele ili odvajanja; razlika naravi nipošto nije uklonjena njihovim sjedinjenjem, nego je štoviše sačuvano svojstvo svake naravi i sjedinjeno u jednoj osobi i u jednoj hipostazi, tako da On nije

podijeljen u dvije osobe, već je jedan te isti Son, Riječ, Gospodin naš Isus Krist, i jedna te ista osoba. [O ovom se vjerovanju danas vrlo malo govori; jer su se dvije stranke na saboru uzbudile do najvišeg stupnja strasti, a postupci, osobito tijekom ranih zasjedanja, bili su vrlo burni, sve dok povjerenici laici i senatori nisu morali potaknuti biskupe da održe red, govoreći da su takvi vulgarni povici sramotni.]

Atanazijsko vjerovanje (~539. g. po Kr.)

Tko god želi biti spašen, prije svega je potrebno da drži katoličku vjeru, a ako tu vjeru netko ne sačuva cijelom i neokaljanom, bez sumnje će vječno propasti. A katolička vjera je ova: da štujemo jednoga Boga u Trojstvu, i Trojstvo u Jedinstvu; niti miješajući osobe niti dijeleći bit. Jer jedna je osoba Oca, druga Sina, a druga Duha Svetoga. Ali božanstvo Oca, Sina i Duha Svetoga je sve jedno; slava jednaka, veličanstvo suvječno. Kakav je Otac, takav je Sin, i takav je Duh Sveti. Otac nestvoren, Sin nestvoren, i Duh Sveti nestvoren. Otac neshvatljiv, Sin neshvatljiv, i Duh Sveti neshvatljiv. Otac vječan, Sin vječan, i Duh Sveti vječan. Pa ipak, nisu to tri vječna, nego jedan vječni. Isto tako nisu tri neshvatljiva, niti tri nestvorena, nego jedan nestvoreni, i jedan neshvatljivi. Tako je isto Otac svemoguć, Sin svemoguć, i Duh Sveti svemoguć. Pa ipak, nisu to tri svemoguća, nego jedan svemoguć. Tako je Otac Bog, Sin je Bog i Duh Sveti je Bog. Pa ipak, nisu to tri Boga, nego jedan Bog. Tako isto Otac je Gospodin, Sin je Gospodin i Duh Sveti je Gospodin. Pa ipak ne tri Gospodina, nego jedan Gospodin. Jer kao što smo prisiljeni kršćanskom istinom priznati svaku osobu za sebe da je Bog i Gospodin, tako nam katolička religija zabranjuje reći da postoje tri Boga i tri Gospodina. Oca nitko nije načinio, ni stvorio ni rodio. Sin je samo od Oca; ne načinjen, niti stvoren, nego rođen. Duh Sveti je od Oca i Sina; niti načinjen, niti stvoren, niti rođen, nego proizlazi. Tako postoji jedan Otac, ne tri Oca; jedan Sin, ne tri Sina; jedan Duh Sveti, ne tri Duha Svetog. I u ovom Trojstvu nitko nije prije ili poslije drugoga; nitko nije veći ili manji od drugoga. Nego su sve tri osobe zajedno suvječne, i sujednake. Tako da se u svemu, kako je već rečeno, treba štovati Jedinstvo u Trojstvu i Trojstvo u Jedinstvu.

Onaj dakle tko želi biti spašen, mora tako misliti o Trojstvu. Nadalje, za vječno spasenje nužno je da također ispravno vjeruje u utjelovljenje našega Gospodina Isusa Krista. Jer ispravna je vjera da vjerujemo i ispovijedamo da je naš Gospodin Isus Krist, Sin Božji, Bog i čovjek. Bog od biti Očeve, rođen prije vjekova; i čovjek od biti Njegove majke, rođen u svijetu. Savršeni Bog i savršeni čovjek, ili od razumne duše i ljudskog tijela opstojan. Jednak Ocu po Njegovom božanstvu, a podređen Ocu po Njegovom čovječstvu. Koji, iako je Bog i čovjek, ipak nije dva, nego jedan Krist. Jedan, ne pretvaranjem božanstva u tijelo, nego uzimanjem čovječstva u Boga. Jedan u potpunosti, ne miješanjem biti, nego jedinstvom osobe. Jer kao što su razumna duša i tijelo jedan čovjek, tako su Bog i čovjek jedan Krist. Koji je trpio radi našega spasenja, sišao u pakao, uskrsnuo treći dan od mrtvih. Uzašao je na Nebo; sjedi s desne strane Oca, Boga Svemogućega. Odakle će doći suditi žive i mrtve. O čijem dolasku svi ljudi moraju ponovno uskrsnuti u svojim tijelima, i morat će položiti račun za svoja djela. I oni koji su činili dobro ići će u život vječni, a oni koji su činili zlo u vječni oganj. To je katolička vjera u koju čovjek, osim ako vjerno ne vjeruje, ne može biti spašen. Slava Ocu, i Sinu, i Duhu Svetome. Kako bijaše na početku, tako je sada, i vazda, u vijek vjekova. Amen. [Milosrdni je zaborav sakrio ime i datum autorstva ovoga vjerovanja, ali vjerojatno ga je proizveo Sotona za upotrebu oko 539. g. po Kr. Do 570. g. postalo je vrlo poznato. Vjerovanje je izostavljeno iz službe Protestantske episkopalne crkve u Americi. Atanazijsko vjerovanje

nalazi malo pravih ljubitelja kao dio javnog bogoslužja. Službujući svećenik mora svečano izgovoriti ono u što ni on ni bilo tko od njegovih slušatelja ne vjeruje.]

Vjerovanje pape Pija IV. (prosina 1564. g.)

Ja, A. B., čvrstom vjerom vjerujem i ispovijedam sve i svaku pojedinu od stvari koje su sadržane u simbolu vjere koji se rabi u Svetoj Rimskoj Crkvi; naime, vjerujem u jednoga Boga Oca Svemogućega, Stvoritelja neba i zemlje, i svega vidljivoga i nevidljivoga; i u jednoga Gospodina Isusa Krista, jednorodnoga Sina Božjega, rođenog od Oca prije svih vjekova, Boga od Boga, Svjetlo od Svjetla, pravoga Boga od pravoga Boga, rođena ne stvorena, istobitna s Ocem, po kojemu je sve stvoreno; koji je radi nas ljudi i radi našega spasenja sišao s neba, i utjelovio se po Duhu Svetom od Djevice Marije, i postao čovjekom; raspet je također za nas pod Poncijem Pilatom, trpio je i pokopan je, i uskrsnuo je treći dan prema Pismima, i uzašao na nebo, sjedi s desne strane Oca, i doći će ponovno u slavi suditi žive i mrtve, i Njegovom kraljevstvu neće biti kraja; i u Duha Svetoga, Gospodina i Životvorca, koji izlazi od Oca i Sina, koji se, zajedno s Ocem i Sinom, klanja i slavi, koji je govorio po svetim prorocima; i jednu svetu katoličku i apostolsku crkvu. Ispovijedam jedno krštenje za oprost grijeha; i očekujem uskrsnuće mrtvih, i život budućega svijeta. Amen.

Nadasve čvrsto prihvaćam i prigrlim apostolske i crkvene tradicije, i sve ostale konstitucije i odredbe same crkve. Također prihvaćam sveto Pismo u onom smislu kojega je držala i drži sveta majka crkva, kojoj pripada pravo suditi o pravom smislu i tumačenju Svetoga pisma; niti ću ih ikada uzeti ili tumačiti drugačije nego u skladu s jednodušnim pristankom otaca. Također ispovijedam da postoji istinski i vlastito sedam sakramenata novoga zakona, koje je ustanovio Isus Krist Gospodin naš, i koji su za spasenje čovječanstva, iako svi nisu nužni za svakoga — naime, krštenje, potvrda, euharistija, pokora, posljednja pomast, red i ženidba, te da oni podjeljuju milost; a od njih, krštenje, potvrda i red ne mogu se ponoviti bez svetogrđa. Također primam i prihvaćam obrede Katoličke crkve, primljene i odobrene u svečanom podjeljivanju svih navedenih sakramenata. Primam i prigrlim sve i svaku pojedinu od onih stvari koje su bile definirane i proglašene na svetom Tridentskom saboru o grijehu i opravdanju. Također ispovijedam da se u misi Bogu prinosi prava, vlastita i pomirna žrtva za žive i mrtve; te da je u presvetom sakramentu euharistije istinski, stvarno i bitno prisutno tijelo i krv, zajedno s dušom i božanstvom našega Gospodina Isusa Krista; te da se događa pretvorba cijele biti kruha u tijelo, i cijele biti vina u krv, koju to pretvorbu Katolička crkva naziva Transupstancijacija. Također ispovijedam da se i pod samo jednom prilikom, prima Krist u cijelosti i potpuno te pravi sakrament. Čvrsto držim da postoji čistilište, te da se dušama koje su tamo zadržane pomaže molitvama vjernika. Isto tako da svete koji zajedno s Kristom kraljuju treba štovati i zazivati, da oni Bogu prinose molitve za nas i da se njihove relikvije trebaju štovati.

Najčvršće tvrdim da se slike Krista, i Majke Božje, uvijek Djevice, kao i drugih svetaca, trebaju imati i zadržati, te da im se mora iskazati dužna čast i štovanje. Također tvrdim da je Krist ostavio Crkvi moć oprosta (indulgencija), te da je njihova uporaba vrlo spasonosna za kršćanski narod. Priznajem svetu katoličku i apostolsku Rimsku crkvu, majku i učiteljicu svih crkava; i obećavam i prisežem na pravu poslušnost rimskom biskupu, nasljedniku svetog Petra, prvaka apostola i namjesnika Isusa Krista. Također ispovijedam i bez sumnje prihvaćam sve ostale stvari prenesene, definirane i proglašene od svetih kanona i općih sabora, a napose od svetog Tridentskog sabora; te isto tako također osuđujem, odbacujem i anatematiziram sve što je

tome suprotno, i sve hereze uopće koje je Crkva osudila, odbacila i anatematizirala. Ovu pravu katoličku vjeru, izvan koje se nitko ne može spasiti, koju sada slobodno ispovijedam i istinski držim, ja, A. B., obećavam, zavjetujem i prisežem nadasve stalno držati i istu ispovijedati cjelovitu i potpunu, uz Božju pomoć do kraja svoga života; i truditi se, koliko je u mojoj moći, da istu drže, uče i propovijedaju svi oni koji su mi podređeni, ili oni koji su mi povjereni na brigu, na temelju moje službe. Tako mi pomogao Bog, i ova sveta Evanđelja Božja. Amen.

Postskriptum u Tisućugodišnjem dobu:

P. S.—Oči su nam se otvorile i sada vidimo da je Isus bio Alfa, Početak Božjeg stvaranja, i Omega, Posljednji iz Očevog izravnog stvaranja (Otkr. 22:13; 1:8); da je On kao Logos, ili Očev Zastupnik, bio Bog (moćnik), ali ne i Bog, Jehova (Ivan 1:1); da je sve po Njemu stvoreno (Ivan 1:3); da je Jehova poslao Svog Sina da spasi čovječanstvo (1 Ivan. 4:10); da je Logos tijelom postao (Ivan 1:14) te je u danima svoga tijela (Heb. 5:7) postao siromašan (2 Kor. 8:9), manji od anđela (Heb. 2:9), sluga (Filip. 2:7), čovjek (Filip. 2:8); da dok je bio čovjek nije imao svu mudrost (Luka 2:52) već je priznavao Očevu veću moć (Ivan 14:28) i znanje (Mat. 24:36); da baš kao što je Otac prethodno rekao da Svoju vlastitu osobnu slavu neće dati nikome (Iza. 42:8), tako je Isus priznao da su On i Otac dvije odvojene osobe (Ivan 8:17, 18); da je priznao da nema slavu Očevu (Ivan 17:5) i da je očekivao isto jedinstvo između Crkve i Oca kakvo je postojalo između Njega i Oca (Ivan 17:21-23); da kada je umro bio je stvarno, istinski, potpuno mrtav, toliko mrtav kao da nikada prije nije ni postojao (1 Kor. 15:3; Otkr. 1:18); da Ga je Bog uskrisio od mrtvih (Djela 2:24; Gal. 1:1); visoko Ga uzvisio (Filip. 2:9) do božanske naravi (2 Pet. 1:4); učinivši Ga pravom Njegovom slikom (Heb. 1:3); ali da je čak i od Njegovog uskrsnuća naš Otac i dalje Isusov Otac a naš Bog je i dalje Njegov Bog (Ivan 20:17); da će i za tisuću godina Isus još uvijek biti podlozan Ocu (1 Kor. 15:28); da je za nas samo jedan Bog (1 Kor. 8:6) i da svaki nauk koji ispovijeda da je Isus Krist, kada je došao u tijelo, došao kao išta više ili manje od tjelesnog bića jest duh Antikrista koji je diktirao svako od ranije spomenutih vjerovanja (1 Ivan. 4:3).

6:5. I kad otvori treći pečat. — Otkrivajući treću epohu u povijesti Antikrista.

Čuh treće biće. — Beskonačnu Ljubav.

Gdje govori: Dodi i vidi. — Dodi i vidi naizgled potpun trijumf sila tame i prividnu neaktivnost Beskonačne Ljubavi koja to dopušta.

I vidjeh, i gle, crni konj. — Potpuno zanemarivanje Svetog pisma od strane klera i naroda, te na njihovom mjestu ružna vjerovanja i bule papa i sabora.

I onaj koji je sjedio na njemu. — Isti jahač, Antikrist.

Imao je vagu u svojoj ruci. — "Vaga, u kombinaciji sa simbolima koji označavaju prodaju žita i plodova na težinu, postaje simbolom oskudice; kruh na težinu predstavlja prokletstvo u Lev. 26:26 i u Ezek. 4:16, 17." (McC.) Tijekom tog razdoblja običan narod mogao je imati na vlastitom jeziku samo nekoliko riječi ili stihova iz Svetog pisma; a za njih su morali plaćati velike svote kleru, koji je jedini imao sposobnost prevoditi s mrtvih jezika, pa čak i uopće čitati. Budući da su se obredi odvijali na latinskom, narod je duhovno gladovao.

6:6. I začuh KAO glas. — Glas Gospodina Isusa, Čuvara i Skrbnika prave Crkve. — Mat. 28:20.

Usred četiri bića. — "Usred Prijestolja i četiri bića, i usred starješina, stajaše Janje." — Otkr. 5:6.

Gdje govori: Mjera. — "Riječ chenix označava mjeru koja sadrži jednu vinsku kvartu i dvanaestinu kvarte." — Diaglott.

Pšenice. — Prava djeca Kraljevstva. — C. 137.

Za denar. — "Denar je bio dnevna plaća radnika u Palestini (Mat. 20:2, 9)." (Diaglott.) Ova plaća, nešto više od kvarte pšenice za cjelodnevni rad, pokazuje kako je velik bio trud u onim mračnim i strašnim danima, da bi se pronašlo nešto "zrna pšenice". — Amos 8:11.

I tri mjere. — Tri chenixa, tri kvarte.

Ječma. — Duhovni preljubnici i preljubnice, koji se udvaraju prijateljstvu sa svijetom. (Jak. 4:4.) Ječam je simbol preljubnice, kao što je pšenica simbol djevice. — Br. 5:15; Hoš. 3:1, 2.

Za denar. — Za jedan denar. Bilo je tri puta lakše pronaći nevjerne nego vjerne.

I pazi da ne oštetiš ulje. — Zaliha ulja, Svetog Duha potpune podložnosti Božjoj volji, bila foi niska; svjetlost prave Crkve bila je doista slaba.

I vino. — Vino je simbol doktrine, istinite ili lažne, i njenih popratnih radosti. U ovom slučaju to se odnosi na istinite doktrine Kraljevstva. Ali tada je prevladavalo vrlo malo znanja o nadolazećem Kraljevstvu, a radosti Crkve bile su razmjerno male. (Vidi komentare na Otkr. 2:12-17, koji su sinkroni s događajima drugog i trećeg pečata.) Da se ne bi pretpostavilo da je Rimokatolička crkva sada drugačija od onoga što je nekoć bila, te da se trenutno drži Svetog pisma, citiramo sljedeće iz knjige Snaga volje (Strength of Will) od E. Boyda Barretta, iz Družbe Isusove, koju je odobrio rimokatolički cenzor Remy Lafort, te odobrio John, kardinal Farley, nadbiskup New Yorka, 24. studenog 1915.: "Katolički asketi nas uče, u ovoj stvari, prije svega da imamo jasan i definitivni pogled na cilj koji si postavljamo — pretpostavimo da je to prevladavanje strasti gnjeva. Sad, odluka 'da neću popustiti gnjevu' bila bi preširoka i prevelika. Primjenjujući načelo 'divide et impera' (podijeli pa vladaj), zadovoljavamo se odlukom 'da neću popustiti vanjskim manifestacijama gnjeva.' Ali i ovdje je naša odluka preširoka i prevelika. Ponovno primjenjujemo načelo 'divide et impera' i odlučujemo 'da neću popustiti gnjevnim uzvraćanjima.' Ova je odluka usmjerena, definitivna i razumljiva — ona znači da se mrzovoljne i svadljive opaske ne smiju događati. Sada se može dodati i vremensko ograničenje kako bi se odluka još bolje definirala: 'Do posljednjeg dana u ovom mjesecu neću gnjevno uzvratiti.' Možda bi bilo preporučljivo ovu odluku još više ograničiti, uvjetima mjesta ili okolnosti, dodajući 'na takvom mjestu ili takvoj osobi, ili tijekom takvog obreda.'" Jednostavno! Sve što trebate učiniti je nastaviti s dijeljenjem.

6:7. A kad je otvorio četvrti pečat. — Otkrivajući povijest Papinstva u njegovoj četvrtoj fazi, razdoblju koje se sinkronizira s

epohama Tijatire i Sarda. Vidi Otkr. 2:18-29; 3:1-6.

Čuh glas četvrtog bića. — Beskonačnu Mudrost.

Gdje govori: Dodi i vidi. — Dodi i vidi ono što bi se činilo najnemudrijom stvari za koju bi Gospodin uopće mogao dopustiti da se dogodi Njegovoj Crkvi.

6:8. I pogledah, i gle blijed konj. — Jeziva i stravična učenja da se pravi Božji narod mora "istrijebiti". "Jezivo zelenilo terora i smrti. Riječ se koristi za travu u Otkr. 8:7; 9:4; Marko 6:39." — Cook.

A onome što je sjedio na njemu ime je bilo Smrt. — Još uvijek isti jahač, Papinstvo; i prikladan opis njegovog glavnog zahtjeva za priznanjem tijekom predreakcijskog razdoblja (razdoblja prije Reformacije). "Papa Inocent III. najprije je poslao misionare u oblasti u kojima su te doktrine uhvatile korijena, da propovijedaju romanizam, čine čuda itd.; ali, uvidjevši da su ti napori uzaludni, proglasio je križarski rat protiv njih i svima koji se u njega uključe ponudio oprost svih grijeha i izravnu putovnicu za Nebo bez prolaska kroz čistilište. S punom vjerom u papinu moć da podari obećane nagrade, pola milijuna ljudi — Francuza, Nijemaca i Talijana — okupilo se oko stijega križa, radi obrane katoličanstva i istrebljenja hereze. Potom je uslijedio niz bitaka i opsada koje su obuhvaćale razdoblje od dvadeset godina. Grad Beziers je zauzet na juriš 1209. godine, a građani, bez obzira na dob ili spol, poginuli su od mača u broju od šezdeset tisuća, kako izvještava nekoliko povjesničara. Krv onih koji su pobjegli u crkve, a tamo su ih sveti križari pobili, natopila je oltare i potekla ulicama. Procjenjuje se da je stotinu tisuća Albigenza palo u jednom danu; a njihova su tijela snesena na gomilu i spaljena. Kler je zahvalio Bogu za djelo uništenja, a spjevana je i pjevana himna hvale Bogu za tu slavnu pobjedu." — B. 335.

I Pakao je išao za njim. — Svi ljudi koje je papa ubio otišli su u pakao, a on je sam također tamo otišao; ali nitko od njih nije otišao u onakvu vrstu pakla u koju ih je papa mislio da šalje. Otišli su u biblijski pakao, koji je mjesto sasvim drugačije od onoga što se pretpostavlja. Prosječan čovjek vjeruje u pakao, ali misli da malo ljudi ide tamo i da nitko ne zna puno o tome. Biblija je jedini autoritet o toj temi i nitko ne može ništa znati o njoj, osim iz Biblije. Kada uzmemo u obzir Kristovu izjavu da ako Ga čovjek ne ljubi više nego "oca i majku, ženu i djecu, braću i sestre, pa i sam svoj život, ne može biti Moj učenik" (Luka 14:26), i kada razmislimo o tome da vjerojatno ni jedan deklarirani kršćanin od stotinu nije dosegao ni taj standard ni onaj drugi koji je On postavio u istom poglavlju, da "Tko god od vas ne odrekne se svega što posjeduje, ne može biti Moj učenik" (Luka 14:33), to bi nas trebalo navesti na to da spremno i pažljivo razmotrimo što će biti s 9999 od svakih 10 000 stanovnika zemlje koji ne ispunjavaju ove uvjete. Svi znamo da "zlotvori će biti bačeni u pakao, i svi narodi koji zaboravljaju Boga" (Psal. 9:17); ali koliko nas zna da će oni biti vraćeni tamo; da taj odlomak, točno preveden, glasi: "Zlotvori će biti vraćeni u pakao, svi narodi koji zaboravljaju Boga" — pokazujući time da postoje narodi koji idu u pakao jednom, izlaze iz pakla, uče o Bogu, zaboravljaju Ga i bivaju vraćeni tamo? Možda svi znamo (Juda 11) da je Korah, ili Kore, otišao u pakao; ali koliko nas zna da ga je na to mjesto pratio njegov dom, sa svim njegovim kućnim dobrima, i dva druga slično

opremljena kućanstva? (Br. 16:32, 33.) Svi možda znamo da su Sodomljani otišli u pakao (Post. 19), ali koliko nas zna da ih je pratio grad u kojem su živjeli i da tamo ima i drugih gradova? (Mat. 11:23.) Možemo pretpostaviti da su mnogi poganski ratnici iz davnina otišli u pakao, ali koliko nas zna da su sa sobom ponijeli i svoje ratno oružje, i da su njihovi mačevi sada tamo, pod njihovim glavama, zajedno s onim što je ostalo od njihovih kostiju? (Ezek. 32:27.) Možemo razumjeti da bogati idu u pakao, ali koliko nas zna da se na istom mjestu nalaze i ovce, sijede vlasi, crvi, prašina, drveće i voda? — Psal. 49:14; Post. 44:31; Job 17:13-16; Ezek. 31:16. Svi možda znamo da loši ljudi idu u pakao, ali koliko nas zna da su Drevni Dostojanstvenici, Jakov i Ezekija, u potpunosti očekivali da će tamo otići, te da se vjerni Job molio da tamo ode? (Post. 37:35; Job 14:13.) Svi mi možda želimo ostati izvan pakla, ali koliko nas zna da je David rekao da nema čovjeka koji živi a da će izbaviti svoju dušu od njegove moći, te da Salomon kaže da tamo ideš, tko god da jesi? (Psal. 89:48; Prop. 9:10.) Možemo misliti da oni koji idu u pakao tamo idu da bi zauvijek ostali, ali koliko nas zna da je Samuel rekao: "Gospodin usmrćuje i oživljuje; On obara u pakao i izvodi" iz pakla, te da je David rekao da Bog ima istu moć pomoći onima u paklu koju ima blagosloviti one na Nebu? (1 Sam. 2:6; Psal. 139:8.) Možemo misliti da oni koji odu u pakao nikada ne izlaze i da nema zapisa da je itko ikada izišao, pa ipak u povijesti postoje barem dvije osobe koje su bile u paklu i izašle iz njega. Jedan je Jona, koji se molio u paklu i bio izbavljen iz pakla (Jona 2:2), a drugi je Krist, čija je duša otišla u pakao, ali "Njegova duša nije bila ostavljena u paklu", jer Ga je Bog iz njega uskrisio. (Djela 2:31.) A kada je Krist izašao iz pakla, donio je sa sobom "Ključeve pakla" i sada ima moć i pravo osloboditi sve njegove zarobljenike. (Otkr. 1:18.) Možemo pretpostaviti da će pakao trajati vječno, ali Prorok govori o njegovom nadolazećem uništenju, a Ivan Otkrovitelj kaže da će biti prisiljen "predati mrtve" koji su u njemu, a on sam bit će uništen. (Hoš. 13:14; Otkr. 20:13.) Posljednji citirani odlomak nudi objašnjenje čitavog predmeta, jer su na margini nasuprot Otkr. 20:13 prevoditelji objasnili da riječ "pakao" znači "grob." Obrnuto, na margini nasuprot 1 Kor. 15:55, prevoditelji su objasnili da "grob" znači "pakao." Ti su pojmovi međusobno zamjenjivi i značenje je isto. Na marginama starih obiteljskih Biblija, tiskanih prije nego što je pastor Russell bio rođen, rečeno nam je na sedam mjesta, i na oba načina, i u Starom i u Novom zavjetu, da pakao znači grob, a grob znači pakao. — Psal. 49:15; 55:15; 86:13; Iza. 14:9; Jona 2:2; 1 Kor. 15:55; Otkr. 20:13.

I dana im je moć. — Njegovoj Svetosti Papi, i svim kardinalima, biskupima, nadbiskupima, svećenicima, inkvizitorima, kraljevima i vladarima.

Nad četvrtinom zemlje. — Nad Europom, ali ne i nad Azijom, Afrikom ili Amerikom.

Da ubijaju mačem, i [glad]u GLADU i [sa] smrću. — Uništenje Novih Stvorenja izvrtanjem Svetog pisma i njihovo duhovno gladovanje ovdje su očiti; ali postojalo je i doslovno ispunjenje: "Ljudska i sotonjska domišljatost bile su dovedene do krajnjih granica kako bi se izumila nova i stravična mučenja, i za političke i za vjerske protivnike Antikrista; potonji — heretici — bili su proganjani s deseterostrukim bijesom. Pored uobičajenih oblika progona i

smrti, kao što su rastezanje na mučilu, spaljivanje, utapanje, probadanje, izglednjivanje te gađanje strijelama i iz vatrenog oružja, đavolska su srca smišljala kako bi mogla biti zahvaćena najdelikatnija i najosjetljivija područja tijela, sposobna za najnesnosniju bol; rastopljeno olovo ulijevalo se u uši; jezici su se rezali, a olovo ulijevalo u usta; kotači su bili uređeni s pričvršćenim oštricama noževa tako da je žrtva mogla biti polako isjeckana na komade; kandže i kliješta grijali su se do usijanja i koristili na osjetljivim dijelovima tijela; oči su se iskapale; nokti na prstima čupali su se užarenim gvožđem; bušile su se rupe kroz pete pomoću kojih bi žrtva bila vezana; neke su tjerali da skaču s uzvišenja na dugačke šiljke pričvršćene ispod, gdje su, drhteći od boli, polako umirali. Usta nekih bila su punjena barutom koji bi im, kada bi se zapalio, raznio glave u komade; druge su čekićima mrvili u komadiće na nakovnjima; u druge su, privezane za mijehove, upumpavali zrak dok ne bi puknuli; treći su bili zagušeni nasmrtno osakaćenim dijelovima vlastitih tijela; treći urinom, izmetom, itd., itd." — B. 346.

I zvijerima zemaljskim. — Zlim vladavinama. "Kraljevi i kneževi koji su drhtali za sigurnost svojih kruna, ako bi u bilo kojoj mjeri navukli papino nezadovoljstvo, zakleli bi se da će istrijebiti herezu, a oni baruni koji su zanemarili pomoći u djelu progona izgubili bi svoja imanja. Kraljevi i kneževi stoga su promptno udovoljavali mandatima Papinstva, a baruni i njihovi vazali bili su im na usluzi, da pomognu u djelu uništenja." — B. 333.

6:9. A kad je otvorio peti pečat. — Otkrivajući Reformaciju u Luterovim danima. Vidi Otkr. 3:7-13.

Vidjeh pod žrtvenikom. — Žrtvenici (oltari) prvotno su se pravili od zemlje. (Izl. 20:24.) Vidjeti pod žrtvenikom znači vidjeti pod zemljom, u grobnici, grobu. Na dnu mjedenog žrtvenika bila je izlivena sva krv žrtve. — Lev. 4:7; 8:15; Heb. 8:5; 13:10; Filip. 2:17; 2 Tim. 4:6.

Duše. — Bića onih koji su umrli. Ove duše nisu bile na Nebu.

[Njih] LJUDI koji bijahu zaklani. — Duhovno obezglavljeni (neki od njih također i doslovno). — Otkr. 20:4.

Zbog. — Dia, "kroz" ili "pomoću."

Riječi Božje. — "Svojom voljom On nas je porodio Riječju Istine." (Jak. 1:18.) Upravo je to Mač Duha koji nas odsijeca od svijeta. — Heb. 4:12.

I zbog svjedočanstva. — "I kroz svjedočanstvo"; kroz Božju Riječ. Ovdje se ponovno koristi riječ dia. Riječ je ta koja vrši obezglavljivanje.

Koje su imali (držali). — Kao svjedoci u svojim srcima (Rim. 8:16) i kojih su se držali pod svaku cijenu.

6:10. I vikali su u sav glas. — Ne doslovno, nego na isti način na koji je glas Abelove krvi vapio sa zemlje. — Post. 4:10.

Govoreći: Dokle, Gospodaru. — Koliko će još proći od ovog određenog trenutka, proljeća 1518. godine? — Otkr. 3:7.

Sveti i istiniti. — Vidi Otkr. 3:7; 1 Ivan. 5:20; Marko 1:24.

[Nećeš li] ZAR NEĆEŠ suditi. — Izbaviti nas iz groba. Suci od davnina bili su izbavitelji. — Suci 3:9-11.

I osvetiti našu krv. — Odbaciti od svake naklonosti sustav nominalnog kršćanstva koji uopće nije kršćanstvo.

Na onima koji žive na zemlji. — Onima koji su "Od zemlje, zemaljski." — Otkr. 17:5; 3:10; 8:13; 13:8, 14. "Odgovor daje anđeo voda. Vidi Otkr. 16:4-7." (Cook.) Posve točno. Odgovor je u sv. III STUDIJA SVETOGA PISMA.

6:11. I [bijele haljine bile su] BILA JE dana [svakome] SVAKOM OD njih bijela haljina. — "Božja milost ne može pripustiti u nebesko savršenstvo one koji nemaju haljine besprijekorne pravednosti. Kako je milostiva odredba našega Boga što nam na taj način daruje Haljinu koja pokriva sve mane iz prošlosti zbog kojih smo se pokajali, kao i nenamjerne i nesvjesne nesavršenosti sadašnjosti!" — Z. '11-342; Otkr. 3:4, 5; 19:8.

Da trebaju počivati još malo vremena. — Grčki Chronos, 360 godina. Vidi Otkr. 2:21. To je stavka koju je pastor Russell imao na umu u sljedećoj fusnoti: "Kani u sljedećem svesku budemo proučavali čudesne vizije Otkrovitelja, jasno će se vidjeti da se vrijeme koje je ovdje naznačeno riječju 'odsada', a koje je obilježeno događajima, usko sinkronizira s 1878. godinom, kao što ukazuju ovdje zabilježena proročanstva." (C. 241.) Luter je prikucao proglas na crkvena vrata u Wittenbergu 31. listopada 1517., što je po židovskom računanju vremena bio već mjesec dana unutar 1518. godine. Ali trebalo je neko vrijeme da vijest stigne u sve dijelove Europe. Tristo šezdeset godina od proljeća 1518. dovodi nas do proljeća 1878., kada smatramo da se ispunilo Božje obećanje dano usnulim svecima. Bili su uskrsnuti od mrtvih, a Babilon je bio odbačen.

Dok se i njihovi sudrugovi u službi. — Ostali članovi Malog Stada, svi robovi Isusovi. — Gal. 6:17, Diaglott, fusnota.

I braća njihova. — Suvjernici, Veliko Mnoštvo.

Koji bi trebali biti ubijeni OD NJIH kao i oni. — Koji će slično sklapati zavjete posvećenja Gospodinu. — Otkr. 6:9.

Ne ispune. — Ne ispune u cijelosti, dovrše u broju. "Evandeosko doba služi upravo u svrhu pozivanja onih koji će sudjelovati na svadbenoj gozbi. Ako je, dakle, istina da se nalazimo na kraju ovog Evandeoskog doba, to podrazumijeva da je pronađen dovoljan broj dostojnih gostiju, ili, da preokrenemo tvrdnju, ako je sada pronađen dovoljan broj dostojnih gostiju, to dokazuje da smo na izmaku ovog doba. Bilo je to nakon što je vjenčanje bilo opskrbljeno odgovarajućim brojem gostiju, da je 'Kralj ušao' i započeo pregled gostiju. To, kako smo drugdje pokazali, označava datum u travnju 1878." — Z. '98-137.

6:12. I pogledah kad je otvorio šesti pečat. — Otkrivajući događaje koji vode do i koji su povezani s Gospodinovom Parousiom, prisutnošću.

I, [gle,] nastade veliki potres. — Doslovno, veliki potres u Lisabonu, 1. studenog 1755., koji se protezao na preko 4.000.000 četvornih milja; potresao je cijelu Afriku i Zapadnu Europu, uključujući Skandinaviju i Grenland; ubio 90.000 osoba u Lisabonu i mnoge tisuće drugdje; izazvao plimni val visok 60 stopa; rascijepio planine od vrha do dna; potopio ogromno područje na dubinu od 600

stopa i bacao mornare na palube stotinama milja na moru. Smatra se da je to najteži potres ikad zabilježen na zemlji. Simbolično, Američka revolucija, 21 godinu kasnije (osnovni uzrok Francuske revolucije); najuspješniji i najizvanredniji pokret prema gore nižih slojeva ljudskog društva koji je do tada viđen u svijetu. Bog je tako napisao Otkrivenje da oni koji neće prihvatiti simbolično značenje onoga za što je izričito proglašeno da je simbolična knjiga (Otkr. 1:1) mogu pronaći doslovna ispunjenja, te tako izgubiti svjetlost koju bi inače dobili.

I sunce postade crno kao dlakava kostrijet. — Doslovno tijekom mračnog dana 19. svibnja 1780., koji se protezao na preko 320.000 četvornih milja. (D. 587.) Simbolično, svjetlost papinskih nebesa (papa) potamnijela je kada je Napoleon kaznio papu s deset milijuna dolara, organizirao papinski teritorij u republiku i odveo papu kao zarobljenika u Francusku. (C. 41, 55.) Također simbolično, svjetlost pravih nebesa, svjetlost Evanđelja, Istina, a time i Krist Isus, postali su skriveni od pogleda mnogih time što kler naših dana niječe da smo kupljeni dragocjenom krvlju te učenjem teorije evolucije. — D. 590; Joel 2:10, 31.

I CIJELI mjesec postade kao krv. — Doslovno 19. svibnja 1780. Simbolično, vjeroispovijesti (mjesec papinskih nebesa) postale su odbojne, premda se još uvijek licemjerno ispovijedaju. Simbolično, također svjetlost Mojsijevog zakona (mjesec pravih nebesa) prikazana je kao zla tvrdnjama klera da su tipske žrtve bile krvave i barbarske. — D. 590, 592.

6:13. I zvijezde nebeske padoše na zemlju. — Doslovno, kiša meteora 13. studenog 1833., pokrivajući 11.000.000 četvornih milja. (D. 588.) Simbolično, biskupi i svećeničke zvijezde papinstva pali su sa svojih položaja moći i utjecaja nad umovima i savjestima ljudi. Simbolično, također, protestantske zvijezde s propovjedaonica prave veliku predstavu spuštajući se s duhovnih stvari na razinu kršćansko-građansko-političku. — D. 595.

Kao što smokva. — "Smokva se u ovom proročanstvu može shvatiti kao označitelj židovske nacije. (Mat. 24:32.) Ako je tako, to se znakovito ispunjava; jer ne samo da se tisuće Izraelaca vraćaju u Palestinu, nego je cionistički pokret, nedavno pokrenut, poprimio takve razmjere da opravda Konvenciju predstavnika iz svih dijelova svijeta koji će se sastati u Švicarskoj kako bi u praktičan oblik stavili prijedlog za reorganizaciju židovske države u Palestini. Ovi će pupoljci uspijevati, ali neće donijeti savršen plod prije listopada 1914. — potpunog kraja 'Vremena pogana'." — D. 604.

[Odbacuje] ODBACUJUĆI svoje nedozrele smokve kad je trese jak vjetar. — Nezreli plodovi cionističkog pokreta srušeni su na tlo zbog velikog rata. Tisuće Židova koji su već bili u Palestini deportirani su u Egipat po izbijanju rata. U vrijeme pisanja ovog teksta Britanci opsjedaju Jeruzalem, a Turci tjeraju Židove u pustinju da tamo poginu, radije nego da im dopuste da ostanu i dođu pod britansku kontrolu. Iz tih će se previranja cionizam uskoro iznova pokrenuti i Židovi će postati stvarni vladari svoje domovine.

6:14. I nebo se izmaknu kao svitak. — "Pouzdana proročka riječ vrlo jasno ukazuje na to da će razne protestantske sekte formirati zadružnu uniju ili savez, te da će se katoličanstvo i protestantizam

udružiti, a da ni jedno ni drugo ne izgubi svoj identitet. To su dva kraja crkvenih nebesa koja će se, kako se njihova zbunjenost bude povećavala, smotati zajedno kao svitak (Izaija 34:4) radi vlastite zaštite — kao različiti i odvojeni svici, a opet u neposrednoj blizini jedan drugoga." — D. 258; Psal. 102:26.

Kada se smota. — "Bit će nemoguće ponovno uspostaviti sadašnji poredak, (1) zato što je on očito nadživio svoju korisnost i nepravedan je u sadašnjim uvjetima; (2) zbog općeg širenja svjetovnog znanja; (3) zato što će otkriće da je svećeništvo dugo osljepljivalo i okivalo mase zabludama i strahom dovesti do općeg nepoštivanja svih religioznih tvrdnji i učenja kao da su dio otkrivenih prijevara; (4) zato što će religiozni ljudi općenito, ne shvaćajući da je došlo Božje vrijeme za promjenu dispencije, ignorirati razum, logiku, pravdu i Sveto pismo braneci sadašnji poredak stvari. Bit će onda od male važnosti što će se crkvena nebesa (vjerske sile, papinske i protestantske) smotati zajedno kao svitak. (Vidi Izaija 34:4.) Udružena religiozna moć kršćanstva bit će posve uzaludna protiv rastuće plime anarhije kada se dosegne strašna kriza. Pred tom će se velikom vojskom 'sva vojska nebeska [nominalna crkva] raspasti, a nebesa će se smotati kao svitak.'" — D. 551.

I svaka gora. — Kraljevstvo.

I [otok] BRDO. — "Mala brda" odnose se na vlade koje su manje autokratske od monarhija; ali "brda" se ponekad odnose na najoštrije, najviše, najnazubljenije planinske vrhove, te tada označavaju najautokratskije od svih vlada. Ovdje se očito misli na to.

Pokrenuše se sa [svojih] MJESTA. — Više nisu zauzimali isti položaj u odnosu na ljude kao prije. Ta mjesta nikada nisu bila "njihova", već pripadaju "Onome kojemu pripada to pravo". (Z. '05-253.) Posljednjih godina Turska i Perzija dobile su parlamente; Kina, Rusija i Portugal postale su republike; a druge zemlje postale su ogromne socijalističke zajednice. — Otkr. 16:20.

6:15. I kraljevi zemaljski. — Aristokracija.

I velikaši. — Kler. (Otkr. 18:23, komentar.) U Marku 6:21 prevedeno kao "knezovi". Vidi Job 12:2.

[I bogataši,] i tisućnici, I BOGATAŠI. — Visoki vojni časnici. U Marku 6:21 prevedeno kao "vojvode". Magnati i financijeri.

I moćnici. — Organizatori rada.

I svaki rob. — Član radničke organizacije (sindikata).

I svaki slobodnjak. — Ostali radnici (ako nisu robovi Kristovi).

Sakriše se u špilje. — Vidi Iza. 2:19-21.

I u stijenama gorskim. — "Kako se nevolja bude povećavala, ljudi će tražiti, ali uzalud, zaštitu u velikim stijenama i tvrđavama društva (Slobodnom zidarstvu /masonima/, Bratstvu čudaka /Odd Fellows/, sindikatima, cehovima, trustovima i svim društvima, svjetovnim i crkvenim), i u gorama (vladama) na zemlji." — B. 139; Jer. 3:23; Hoš. 10:8.

I govorili su gorama i stijenama: Padnite na nas. — "Grčka riječ epi, koja se ovdje koristi, općenito se prevodi sa na, ali također ima značenje nad (Otkr. 5:10) i oko, i tako je mnogo puta prevedena u

uobičajenoj verziji. Misao je o zaštiti, a ne o uništenju. Uobičajeno gledište o ovom odlomku, da ono uči da će opaki ljudi dobiti dovoljno vjere da se mole za to da doslovne planine padnu, je apsurdno. Stvarno ispunjenje već počinje: veliki, bogati, a ni manje ni više i siromašni, traže gorje, stijene i pećine za zaklon od mračne oluje nevolje za koju svi vide da se skuplja." — B. 139; Hoš. 10:8.

I sakrijte nas od lica. — Pravde, koja sada zahtijeva polaganje računa za naše upraviteljstvo.

Onoga koji sjedi na Prijestolju. — Jehove.

I od gnjeva Janjetova. — Čiji smo sljedbenici lažno tvrdili da jesmo.

6:17. Jer dođe veliki dan [Njegova] NJIHOVA gnjeva. — Gnjeva Oca, Sina i proslavljenih svetaca. — Otkr. 2:26, 27; Iza. 13:6-19; Sef. 1:14-18.

I tko će moći opstati. — "Odgovor kroz Proroka glasi: 'Onaj u koga su čiste ruke [pošten život] i srce čisto [savjest bez uvrede prema Bogu i čovjeku]: on će uzići na Goru [Kraljevstvo] Gospodnju i stat će na Njegovom svetom mjestu.'" (Psal. 24:3, 4; D. 582.) "Oh, koliku nam tugu ponekad zadaje vidjeti neke koji ne podnose dobro ispite ovog časa, neke koji razvijaju sklonosti ka slabosti, nelojalnosti prema cilju, ambiciju za imenom i slavom ili položajem, želju da budu najveći, sklonosti da gospodarere nad Božjom baštinom, i koji će, ako se ne oporave, sigurno biti isključeni iz članstva u Tijelu, iako će, kao što apostol izjavljuje, možda biti spašeni kao kroz oganj, kao članovi 'velikog mnoštva'. — 1 Kor. 3:15." (Z. '06-309; Psal. 76:7.) Jedini koji će opstati su dvanaest plemena imenovanih u sljedećem poglavlju.

Otkrivenje 7 — Sedmi pečat i Veliko Mnoštvo

Pečaćenje 144.000, epohe kušnji i sudbina Velikog Mnoštva

7:1. I nakon [ovih stvari] OVOGA. — Nakon što su se događaji otkriveni otvaranjem šestog pečata već uvelike ispunili, ali to ne znači da se daljnja, razrađenija i konačna ispunjenja u golemim razmjerima neće dogoditi kasnije.

Vidio sam četiri anđela gdje stoje na četiri ugla zemlje. — Malo Stado, opunomoćeno da prenese poruku Sadašnje Istine do najudaljenijih ispostava civilizacije. "Oni će sabrati Njegove izabrane od četiri vjetra." — Mat. 24:31.

Držeći četiri vjetra zemaljska. — "Vjetrovi zemaljski koji se ovdje spominju, naravno, su simbolični. Misao je u tome da se vjetrovi s četiri strane — Sjevera, Istoka, Juga i Zapada — zadržavaju, a da će se, kada se ograničenje povuče, sjuriti zajedno, te će rezultat biti vjeh. Određena Pisma govore o vjehu koji će se podići s krajeva zemlje. Vidi Jer. 23:19; 25:32, 33; 30:23, 24. Ne shvaćamo to kao fizički vjeh, već se ovaj simbolični izraz koristi za prenošenje misli o teškoj borbi sila zraka. Ove 'sile zraka', ili 'vjetrovi', nisu sile prirodnog zraka, već su to sile o kojima govori sv. Pavao kada Sotonu naziva 'Knezom moći zraka'. (Efež. 2:2.) Ti duhovi koji su bili pod Sotoninom kontrolom — pali anđeli — trebali su biti obuzdani do Suda Velikoga Dana. (Juda 6.) Puštanje s lanca ovih vjetrova, ili zračnih sila, činilo bi se da pokazuje kako će Bog otpustiti Svoju ruku obuzdavanja; da će On imati posla s dopuštanjem užasne nevolje koja će doći. Ovaj će vanjski utjecaj imati poguban učinak na ljude, kada mu se konačno dopusti sloboda. Ti su pali duhovi pod ograničenjem već ova mnoga stoljeća, ali su ostvarivali svoj utjecaj u mjeri u kojoj su imali dopuštenje. Da su imali neograničenu moć, davno bi uništili svijet; ali bili su obuzdani. Očigledno će Bog uskoro prestati obuzdavati pale anđele, i oni će tada krenuti iskaljivati svoj bijes na čovječanstvo, tako da će cijela zemlja biti puna nasilja, baš kao i u Noinim danima. Moć koju će demoni očitovati kada budu pušteni bit će, vjerujemo, s ciljem nanošenja štete čovječanstvu. Ne znamo neće li i mnogi od naših čitatelja imati udjela u toj povredi. Imamo svaki razlog za pretpostavku da će, ako se ti pali anđeli oslobode, prvo svoj gnjev iskaliti na Gospodnjem narodu." — Z. '14-166.

Da vjetar ne puše. — "Čim se ukloni sila koja ih sada kontrolira, imat ćemo vladavinu zla po cijeloj zemlji. Zli duhovi činit će sve zlo koje je u njihovoj moći, i to će predstavljati iskušenje svih palih anđela — podizanje ograničenja da se vidi hoće li ići protivno Božanskoj volji. Svi koji tako na bilo koji način očituju svoj savez sa zlom postat će podanici Druge Smrti; dok će oni drugi koji pokažu svoju odanost Bogu obilježiti sebe kao dostojne, pretpostavljamo, vječnog života. Možda će nešto u vezi sa svecima biti ono što će predstavljati test za ove anđele. To će biti ključ, tajna povezana s užasnim Vremenom Nevolje za koje nam Biblija govori da će označiti završetak ovog Doba i koje će predstavljati preteču ili početak Nove Dispencije." (Z. '11-359.) ISPIT JE U TIJEKU.

"Postoji samo jedan način, koliko mi možemo vidjeti, na koji ovi pali anđeli mogu imati ispit, a njihov bi se ispit sastojao u tome da imaju puniju priliku grijehiti, ako to žele, ili priliku pokazati, ako to žele, da im je muka od grijeha i da se žele vratiti u sklad s Bogom. Ne možemo misliti da će Bog dopustiti ovaj ispit anđela tijekom Tisućugodišnje Vladavine, jer tada, ništa neće nanositi štetu; ništa neće uništavati; Sotona će biti vezan i svi zli utjecaji bit će obuzdani. Ne; to ne može biti tada. A da bi uopće bili iskušani, ovim se palim anđelima moraju dati određene slobode, da ih se dokaže. U protivnom, gdje bi bio njihov ispit? Dosljedno tome, zaključujući na ovim temeljima (2. Petrova 2:4), dolazimo do zaključka da je ispit ovih palih anđela u bliskoj budućnosti — možda je donekle već i započeo. Na koji način?" (Z. '11-358.) Tko ima uši da čuje, neka čuje! — 1. Kor. 6:2.

Na zemlju, niti na more, niti na ijedno stablo. — "Simbolično, zemlja predstavlja organizirano društvo; more predstavlja neorganizirane mase (Dan. 7:2; Luka 21:25; Otkr. 10:2, 8), a drveće predstavlja Kućanstvo Vjere. Iznenađujuće oslobađanje palih anđela dobro će objasniti iznenađujuću nadolazeću nevolju, što je posvuda u Pismima jedno od njenih posebnih obilježja — 'u jedan sat'; 'iznenađujuće kao trudovi na ženu'; 'kao što je bilo u Noinim danima' i 'kao što je bilo u Lotovim danima'." — Z. '11-157.

7:2. I vidjeh drugog anđela. — Glasnika Saveza; našega Gospodina Isusa o Njegovom Drugom Dolasku. — Mal. 3:1.

Gdje uzlazi s istoka. — "Ovo simbolično govori o Suncu Pravednosti i njegovoj punoj svjetlosti Božanske istine i blagoslova koji raspršuju sjene grijeha, neznanja, praznovjerna i smrti, te iscjeljuju i obnavljaju voljno i poslušno čovječanstvo." — D. 653; Luka 1:78; Mal. 4:2.

Imajući pečat Boga živoga. — Sedmi pečat.

I povika iza glasa. — Pastor Russell bio je glas koji se koristio. Prekrasan Gospodnji glas: snažan, ponizan, mudar, pun ljubavi, blag, pravedan, milosrdan, vjeran, požrtvovan; jedan od najplemenitijih, najveličanstvenijih karaktera u cjelokupnoj povijesti. "Podižem svoje pero, ne u obranu neke doktrine, vjerovanja ili dogme, nego u obranu čovjeka, u obranu poštenja, pravde i pravednosti. Pastor C. T. Russell iz Brooklyna, N. Y., danas se istaknuto nameće kao meta propovjedaonica i vjerskog tiska u zemlji. Vjerujem da ne postoji nitko tko je više i ogorčenije proganjen, oštrije osuđivan, žalosnije pogrešno predstavljen i neshvaćen od ovog neustrašivog, savjesnog Božjeg čovjeka. Nijedan nevjernički pisac, poput Humea, Voltaira ili Ingersolla, nikada nije pretrpio tako nemilosrdne napade kakvi su usmjereni na gospodina Russella. Je li ovo progonoštvo i lažno prikazivanje posljedica predrasuda ili nepoznavanja pravog karaktera i spisa ovog čovjeka, na meni nije da kažem, ali vjerujem da su oboje elementi koji igraju ulogu u široko rasprostranjenoj kritici izrečenoj kako s propovjedaonice tako i u tisku. Prirodno, ljudi će zamjerati svakom napadu na vjerovanja njihovog uvjerenja, jer se drže svoje vjerske dogme i pripadnosti s više upornosti nego što shvaćaju, sve dok neki snažan um, potkrijepljen biblijskim dokazima, ne počne iskorjenjivati njihovu doktrinu pokazujući njihove nedosljednosti i greške. To je ono što gospodin Russell nastavlja činiti. Kao logičar i

teolog on je danas nesumnjivo bez premca. U svom istraživanju biblijske Istine i harmonije on u ovom Dobu nema paralelu. Bez ijedne mrlje u svom karakteru, s najuzvišenijim idealima o Bogu i mogućnostima čovjeka, on se uzdiže poput diva, bez premca. Njegove mane blijede u beznačajnost. Bio je previše zauzet širenjem Božanske Istine, onako kako ju on iskreno vidi, da bi gubio vrijeme u frivolnim nagađanjima u stvarima koje na neki način nisu povezane s budućim čovjekovim stanjem, kako je zacrtano u 'Planu Vjekova.' Nesebičan, liberalan i uljudan prema kršćanima svih denominacija, ali neustrašivo osuđujući, u neizmjenim okvirima, pogreške i nedosljednosti u njihovim vjerovanjima, kako ih on vidi, svrstava se među besmrtno dobročinitelje i ostavlja svoj dojam o mišljenju na svijet kao nitko drugo od dana Reformacije. Opetovano su se poduzimali naponi da se ušutka tisak kako bi se spriječilo objavljivanje njegovih propovijedi. Zašto to protivljenje? Zašto bi se itko protivio istrazi ili otkrivenju i pretraživanju Svetog pisma? Zašto? Kakvo pravo itko ima spriječiti slobodnu misao, slobodu govora ili slobodu tiska? Kakvi smo to mi ljudi? Neka se ljudi, propovjednici ili što već, čuvaju blokiranja puta takvom čovjeku. Isus je rekao: 'A tko god sablazni jednoga od ovih malenih koji vjeruju u Mene, bolje bi mu bilo da mu se o vrat objesi mlinski kamen i da bude bačen u more.' Marko 9:42. Bolje je biti kao Gamaliel u danima apostola, kada je sv. Petar s ostalima bio na suđenju. Gamaliel je ustao i rekao: 'Prođite se ovih ljudi i pustite ih, jer ako je ovaj naum ili ovo djelo od ljudi, propast će; ali ako je od Boga, nećete ga moći srušiti, jer se borite protiv Boga.'" — Prof. S. A. Ellis.

Četvorici anđela. — Crkvi u tijelu, radnicima na Žetvi. — Mat. 24:31.

Kojima je bilo dano. — Dovršanjem žetvenog djela i time oslobađanjem ograničenja za zle duhove.

Da naude zemlji. — Bace narode koji vole red u očaj.

I moru. — Toliko razbjesne mase, koje nisu pod vjerskim ograničenjima, da ih postane nemoguće kontrolirati.

7:3. Govoreći: Ne naudite zemlji. — Ne dovršavajte žetveno djelo prerano, te time dopustite demonima da uđu u umove ljudi prije određenog vremena. (Mnogi pisci tvrde da se to već dogodilo bivšem ruskom caru, caru Wilhelmu i poglavaru modernih "evangelizatora".)

Niti moru. — Pobrinut ću se da žetveno djelo drži u šahu one koji nisu pod vjerskim ograničenjima sve dok se žetveno djelo ne dovrši i demoni ne oslobode, kada, izluđeni opsjednutošću zlim duhovima, neće biti granica do kojih bezbožnici neće ići. Svi Istraživači Biblije, sljedbenici pastora Russella, znaju kako je hitno upozoravao četrdeset godina da će ovaj potop zlih duhova sigurno doći. Jeste li do sada uživali u ovom djelu? Jeste li uvjereni da je od Gospodina — pripremljeno pod Njegovim vodstvom? Jeste li pažljivo i uz molitvu pročitali komentare na Otkr. 7:1? Onda se pripremite na istinu da je očito Božja svrha da uskoro dopusti da umovi many Njegovih malenih postanu otvoreno bojno polje na kojem će se suditi palim anđelima, a način na koji ćemo mi proći kroz te ispite dokazat će našu dostojnost kruna u isto vrijeme dokazujući te neposlušne duhove nedostojnima života na bilo kojoj razini. To je nešto s čime su neki, ali ne mnogi, već upoznati. Uistinu, znamo da Apostol pišući o ovom

zlom danu kaže: "Jer ne borimo se protiv krvi i mesa, nego protiv poglavarstava, protiv vlasti, protiv vladara tame ovoga svijeta, protiv zlih duhova na nebesima" (Efež. 6:12). Uistinu, znamo da je Gospodin Isus pri Svom Prvom Dolasku započeo Svoju službu s četrdeset dana sukoba s Protivnikom, koji je cijelo to vrijeme nastojao pokolebati Njegov um (Mat. 4:1-11). Uistinu, imamo razloga vjerovati da je morao imati i druge strašne bitke kada je provodio cijele noći u molitvi, a posebno kada je bio tako potišten u Getsemanskom vrtu. Ali bez stvarnog iskustva sasvim je nemoguće zamisliti intenzitet svih borbi koje sugerira Efež. 6:12. Baza mozga je stegnuta kao u škripcu. Tumačenja Svetog pisma, genijalna, ali zavaravajuća izvan svakog opisa, projiciraju se u um kao što bi se voda mogla projicirati kroz crijevo. Mogu se pokušati i vizije, čudesna osvjeltjenja uma kao u mekoj, ali veličanstvenoj zelenkastoj ili žučkastoj izmaglici. Mogu se davati zavodljivi prijedlozi, temeljeni na okolnostima okoline. Mogu se davati ponude inspiracije. Privilegija spavanja može se oduzeti danima zaredom. Sve to ima za cilj prisiliti nesretnika u barem privremeno ludilo kako bi se uništio njegov utjecaj i, ako je moguće, njegova vjera u Boga. U slučaju neuspjeha u svim ostalim pokušajima, um može biti preplavljen mislima koje su gnusne izvan svakog opisa. TADA SE SJETITE ZAVJETA. Činjenica da Jehova namjerava neka jedinstvena iskustva za antitipskog Izaka može se procijeniti iz činjenice da se između Izakovog začeca (Post. 17:19 i 18:10) i njegovog rođenja (Post. 21:1) dogodilo uništenje Sodome (Post. 18:16 do kraja 19. poglavlja) i Abrahamovo zatajenje Sare (Post. 20). Ali čitajući ovaj potonji izvještaj, Božje dijete se tješi Božjom brigom o Njegovim malenima (Post. 20:3) s uvjerenjem da nijedan Sotonin plan ne može sazrijeti (Post. 20:18) bez Gospodnjeg dopuštenja. Izak je bio tip potpunog Krista; a ako je sada Krist potpun, kao što vjerujemo, i spreman roditi se u Kraljevstvo, ne bismo se trebali iznenaditi ničemu što bi moglo izgledati kao naše odbacivanje od Očevih ruku. Ako On toči čašu, to će biti samo zato što On zna da je možemo popiti, i zato što želi dokazati anđelima i ljudima da smo dostojni počasti koje nam On treba dati. — Luka 22:42, 43; 1 Tim. 1:16.

Niti ijednom stablu. — Vidi Otkr. 8:7.

Dok mi. — Vi "četiri anđela", žetveni radnici u tijelu, i Ja, Gospodar Žetve. Sotona je marljiv proučavatelj vremenskih proročanstava (Luka 12:39); ali budući da nema Svetog Duha, ne može donijeti točne zaključke. Videći određeni Plan i određeno vrijeme za svako važno obilježje tog Plana, njegov je cilj oduvijek bio osujetiti namjere Svemogućega. Taj pokušaj uništavanja Sjemenja počeo je s Abelovom smrću i još uvijek traje. Nema sumnje da je Sotona vjerovao da se Tisućugodišnje Kraljevstvo trebalo uspostaviti 1915. godine; i nema sumnje, također, da je znao da će sedam godina prije vremena uspostave tog kraljevstva biti ukinuta ograničenja za zle duhove. Kako god bilo, postoje dokazi da će uspostava Kraljevstva u Palestini vjerojatno biti 1925., deset godina kasnije nego što smo nekoć računali. 70 jubileja, računajući po 50 godina svaki, istječu u listopadu 1925. (B. 186.) Post. 15:1-16:3, čitano povezano, ukazuje da Abrahamova vizija o tome kada će primiti Kraljevstvo nije bila podarena do deset godina nakon sklapanja Saveza, ili 2035. pr. Kr. Starost prinesenih životinja iznosila je ukupno jedanaest godina, što,

primijenjeno proročanski, na ljestvici godina za dan, iznosi 3960 godina, duljina vremena od datuma vizija do 1925. po Kr. (Z. '07-79). Čini se nepobitnim da je čas trudova nominalnog Siona određen za Pashu 1918. (Vidi Otkr. 3:14.) To će biti 7 godina prije 1925. U to vrijeme postoji svaki razlog za vjerovanje da će pali anđeli napasti umove many ljudi nominalne Crkve, tjerajući ih na iznimno nemudro ponašanje i vodeći do njihovog uništenja od strane razjarenih masa, koje će kasnije biti uvučene u istu sudbinu. Veliki rat koji sada bjesni najsigurnije je djelo zlih duhova, a Kajzer nije jedini pametan vladar kojeg su prevarili zli duhovi, kao što će povijest kad-tad pokazati. — Luka 12:56. Ako je naše rasuđivanje točno, pitamo se je li bilo kakvih naznaka Sotoninog poteza 7 godina prije 1915., pokazujući da je očekivao da će se ograničenja za zle duhove tada ukloniti; i odgovaramo da je u to vrijeme naznačeno nešto vrlo određeno. U Zavjetu, koji je pastor Russell savjetovao te godine, i u iskustvima many, za i protiv njega, jasno je da je Neprijatelj tada pokušao ući poput potopa, ali je bio zadržan — obuzdan dok se ne obavi djelo pečaćenja. (Mat. 10:25; Luka 22:42-44; Heb. 12:4; Iza. 63:3.) Nakon što se demoni puste na klasu svinja, vidjet ćemo što će se dogoditi. (Mat. 7:6; 8:31-34.) Oni koji se sada boje da bi mogli nešto naučiti, tada će biti prestravljeni iz drugog razloga.

Opečatimo sluge Boga našega. — Vidi Otkr. 19:20; 14:1. "Prije otprilike tri mjeseca postavio sam za stolom nekoliko pitanja, od kojih je posljednje glasilo: 'S obzirom na to da sada vidim da židovsko Vrijeme nevolje nije završilo do 73. godine po Kr., kako sam si u potpunosti dokazao konzultirajući povjesničare, što onda trebamo očekivati u paralelnoj 1918. godini?' Brat Russell postavio je pitanje trojici istaknute braće, koji su svi odgovorili da ne znaju, ali da su voljni čekati i vidjeti. Kada je prozvao mene, rekao sam: 'Budući da je 73. godina po Kr. svjedočila potpunom svrgavanju nominalnog Tjelesnog Izraela u Palestini, zaključujem da bismo u paralelnoj 1918. godini trebali očekivati potpuno svrgavanje nominalnog Duhovnog Izraela; tj. pad Babilona. (Otkr. 18.)' Brat Russell je odgovorio: 'Točno. Upravo je to zaključak koji treba izvući.'" Zaključak karijere Crkve dolazi prvi. (Otkr. 3:14.) "Ako vidite da su pred vama otvorena 'vrata' prilike za žrtvu i službu, uđite. Drugo, uđite brzo; jer će noć tame i snažnog protivljenja istini uskoro biti nad nama i spriječiti će vas da se uključite u službu. 'Dolazi jutro, a i noć.' 'Dolazi noć kad nitko ne može raditi.' Kada to bude istina, možete znati da su 'vrata zatvorena', da su ušle sve mudre djevice, da su sve dokazane i da su sva upražnjena mjesta prihvatljivo popunjena. Budući da su sve posebne 'Božje sluge' do tada bile 'zapečaćene na svojim čelima' (dobivši intelektualno razumijevanje Božjeg Plana), četiri vjetra bit će oslobođena i proizvest će veliki 'vihor' nevolje usred koje će ostatak Ilijine klase biti 'promijenjen' i uzvišen u slavu Kraljevstva." — C. 225.

Na čelima njihovim. — "Oluja se drži pod kontrolom dok vjerne Božje sluge ne budu 'zapečaćene na svojim čelima' (Izl. 13:9; 28:36, 38. Pon. zak. 6:8; Ezek. 9:4-6; Otkr. 14:1), tj. dok im se ne dade intelektualno razumijevanje koje će ih ne samo utješiti i zaštititi, već će biti i znak, pečat ili dokaz njihovog sinovstva, kao što je naznačio naš Gospodin kada je obećao da će Sveti Duh pokazati vjernima 'stvari koje će doći.' (Ivan 16:13.)" (B. 169.) Kada dođe demonski

ispit, oni koji imaju znak sinovstva (Ezek. 9:2-4) prepoznat će to i izdržat će ispit, dok će svi ostali zasigurno pasti.

7:4. I čuh broj onih koji su bili zapečaćeni. — "Imamo svaki razlog za vjerovanje da je određeni, fiksni broj Izabranih onaj koji se nekoliko puta navodi u Otkrivenju, naime, 144.000 'otkupljenih od ljudi.'" (F. 179; Otkr. 14:1.) To je ekvivalentno jednom potpuno razvijenom svecu na svakih pet dana Doba.

I bijaše zapečaćeno sto četrdeset i četiri tisuće. — O ovoj je točki jedan od suradnika pastora Russella dobro rekao: "Da ovo nije simboličan, već točan broj, čini se sigurnim iz činjenice da se u istom poglavlju spominje još jedna skupina, također duhom začeta. U 9. retku čitam: 'Vidjeh, i gle, veliko mnoštvo, koje nitko mogaše izbrojiti.' Nije vjerojatno da je to mnoštvo toliko veliko da ga nitko ne bi mogao stvarno izbrojati, već prije da nitko ne može navesti njihov broj, jer ga je Bog ostavio neodređenim."

Od svih plemena sinova Izraelovih. — "Kao ime, Izrael je označavao 'Narod blagoslovljen od Gospodina', 'Božji narod', 'Gospodnji narod'. — 2. Ljet. 7:14." (D. 654; Gal. 6:16; Rim. 9:6-8.) Svaki se svetac smatra pripadnikom jednog od dvanaest plemena "pravih Izraelaca", koja nose imena dvanaest patrijarha prirodnog Izraela. U svakoj je obitelji svako dijete voljeno zbog neke samo njemu svojstvene osobine; a u značenju imena sinova Izraelovih možemo prepoznati određene kvalitete koje svakog pobjednika čine dragocjenim u Očevim očima.

7:5. Od plemena Judina zapečaćeno je dvanaest tisuća. — Juda označava Slavljén, hvaljen, veličan. Ništa nije hvale vrijednije od pravde, plemenitosti, činjenja svakome onako kako bi netko želio da mu se čini. Naš Gospodin bio je Pravednik iz plemena Judina. Svi koji su intimno poznavali pastora Russella prepoznali su da je pravda bila temeljni princip njegovog karaktera. Prvo spominjanje Gospodnjeg plemena pokazuje da postoji Božanski red u rasporedu imena, utoliko što se taj red razlikuje od redosljeda rođenja Jakovljevih sinova. Bez sumnje, najsjajnije krune nosit će oni koji su potpuno bez samoljublja, bilo u srcu ili u životu. — Post. 38:12-26; 43:3-10; 44:14, 34; 46:28.

Od plemena Rubenova [bijaše zapečaćeno] dvanaest tisuća. — Rubenovo ime koje znači "Gle, sin, providen u mojoj nevolji" ili Božje milosrđe, čini se da se odnosi na braću s pet talenata koja svoj poziv i izbor čine sigurnim. Imati sposobnosti i sredstva za dobivanje najpunijeg užitka iz života, i sve to rado žrtvovati, zahtijeva toliko visok standard karaktera da Gospodin izričito navodi da ga ne dostižu many. (1. Kor. 1:26; Post. 37:21, 22, 29, 30; 42:22, 37.) Natruha ljubavi prema svijetu (duhovna nečistoća) sve je što sprječava postizanje samog najvišeg mjesta. — Post. 35:22; 49:3, 4; 2. Kor. 7:1.

Od plemena Gadova [bijaše zapečaćeno] dvanaest tisuća. — Gadovo ime, koje označava Dolazi četa djece, čini se da daje treću najveću čast onim vjernim muškarcima i ženama koje je Bog blagoslovio dovođenjem many njihovih vlastitih potomaka u Božansku obitelj. Zabilježeni su slučajevi gdje je čak dvanaestero djece u jednoj obitelji ušlo u svjetlost Sadašnje Istine i posvetilo se, kao rezultat života i učenja plemenitog oca i majke. Postoji obiteljski interes sa strane Nebeskog Oca u svakoj obitelji koja ispravno traži

Njegovo lice. Nijedna kruna nije dostupna drugima, sve dok je ijedno dijete nekog od posvećenih spremno trčati za tom krunom. "Obećanje je [prvo] vama, i vašoj djeci [zatim], i [nakon toga] svima koji su izdaleka, koliko god ih pozove Gospodin, Bog vaš." (Djela 2:39; 1. Kor. 7:14.) "O djetinjstvu i životu patrijarha Gada ništa nije sačuvano. U vrijeme silaska u Egipat pripisuje mu se sedam sinova, što je izvanredno po tome što većina njihovih imena ima množinske nastavke, kao da se radi o obiteljima a ne osobama." (McC.) — Post. 46:16; Br. 26:15-18.

7:6. Od plemena Ašerova [bijaše zapečaćeno] dvanaest tisuća. — Ašerovo ime označava Sretan. "I reče Lea: Sretna sam, jer će me kćeri zvati blaženom: i nadjene mu ime Ašer." (Post. 30:13.) Očito četvrto najviše počasno mjesto pripada sretnim kršćanima. Kamo god drugdje pošli sveci dugog (smrknutog) lica, oni ne ulaze u pleme Ašerovo. "Radujte se u Gospodinu uvijek: i opet kažem radujte se. Naposljetku, braćo moja, radujte se u Gospodinu." — Filip. 4:4; 3:1; 2. Ljet. 20:22.

Od plemena Naftalijeva [bijaše zapečaćeno] dvanaest tisuća. — Naftalijevo ime označava Velika hrvanja, i sugerira da će peto najviše mjesto pripasti onima koji su posebno tražili Očevo lice u molitvi. Svojim je rođenjem Naftali bio saveznik Dana, klase koja odlazi u Drugu Smrt. (Post. 35:25; 49:17.) Prijedlog onda nije usiljen, da je ovdje riječ o klasi koja je prevladala uglavnom zato što je toliko cijenila i u tako dobru svrhu koristila privilegiju traženja Očevog lica u molitvi. — Luka 11:5-13; Jak. 1:5; 3:17.

Od plemena Manašeova [bijaše zapečaćeno] dvanaest tisuća. — Manašeovo ime označava Zaboravljanje, "Prisililo me zaboraviti sav moj trud i sav dom oca svoga." (Post. 41:51.) Šesta čast očito se odnosi na klasu koja prirodno ima vrlo jake ljudske vezanosti, za drage iz svojih zemaljskih obitelji, a ipak Gospodina ljube još više. Velika je ljubav, velika je vjernost onih koji čuju i paze na Božanski prijedlog: "Slušaj, kćeri, i razmotri, i prigni uho svoje; zaboravi i vlastiti svoj narod i dom oca svoga." — Psal. 45:10.

7:7. Od plemena Šimunova [bijaše zapečaćeno] dvanaest tisuća. — Šimun označava Slušanje. "Zato što je Gospodin čuo da sam bila omražena, dao mi je stoga i ovoga sina." (Post. 29:33.) To sugerira da je sedmo počasno mjesto rezervirano za one koji su bili omraženi u svojim kućnim krugovima zbog vjernosti Riječi Gospodnoj. Gospodin je vidio da bi ljepote njihovih karaktera samo zasjale u najboljoj prednosti da su bili pripremljeni upravo u takvom okruženju. Kako je slatko, kako je lijepo, strpljivo srce razvijeno pod takvim uvjetima! — Rim. 5:3; Kol. 1:11, 12; 1. Pet. 1:7; 4:12; 5:10; Rim. 8:17; 2. Tim. 2:12; Jak. 1:12.

Od plemena Levijeva [bijaše zapečaćeno] dvanaest tisuća. — Levijevo ime označava Pridruživanje. "Ovaj put će moj muž biti pridružen k meni, jer sam mu rodila tri sina." Sljedeća čast je očito rezervirana za one koji su doslovno žrtvovali svu svoju imovinu u ovom svijetu kako bi mogli biti tješnje pridruženi Gospodinu i Njegovoj službi. Levi nije imao nasljedstvo u zemlji, kao pleme, a kao pojedinac, jedini događaj zabilježen u životu patrijarha onaj je o uništenju nevjernih. — Post. 34:25-29.

Od plemena Jisakarova [bijaše zapečaćeno] dvanaest tisuća. — Jisakar označava Postoji nagrada, ili On donosi nagradu. "Bog mi je dao moju plaću, jer sam mužu svome dala svoju sluškinju." "Jisakar je snažan magarac koji leži između dva tovara: i vidje da je odmor dobar, i zemlju da je ugodna; pa pognu rame svoje da nosi." (Post. 30:18; 49:14, 15.) Čini se da to označava kako sljedeća čast ide revnima, onima koji se radosno obvezuju, u Gospodno ime i za Njegovu stvar, marljivo raditi za slavu Njegovog imena. — 1. Kor. 15:58.

7:8. Od plemena Zebulunova [bijaše zapečaćeno] dvanaest tisuća. — Zebulun označava Prebivalište ili Boravište. Označava ono blagoslovljeno zadovoljstvo koje dolazi onima koji, poput Učitelja, tijekom svojih zemaljskih hodočašća nisu znali gdje bi glavu naslonili; ali, iako su se hrvali sa siromaštvom tijekom svog kratkog životnog dana, ipak su se vjerno držali Gospodina, služeći Mu, s ograničenim obrazovanjem, snagom, talentima i prilikama, u nadi da će konačno stići u "Dom gdje promjene nikad ne dolaze, ni bol, ni tuga, trud ni briga." Kakav će povratak kući imati! U Očevoj kući s many stanova njihov će dom biti naj sretniji.

Od plemena [Josipova bijaše zapečaćeno] BENJAMINOVA dvanaest tisuća. — Benjamin je prvobitno označavao Sina moje tuge, ali ime je promijenjeno da bi označavalo Sina desnice. Najmlađe Jakovljevo dijete, u nekim aspektima čini se da tipizira klasu Velikog Mnoštva (Z. '81-1-7), ali uspijeva dobiti višu nagradu, vjerojatno zato što su pratitelji onih koji zauzimaju naprednije položaje u Tijelu. Tako ponizne i vjerne sluge i pratitelji mogu popuniti i popunjavaju ono što nedostaje Kristovim mukama, iako su njihove osobne patnje male. — Heb. 10:33.

Od plemena [Benjaminova bijaše zapečaćeno] JOSIPOVA dvanaest tisuća. — Sinajski rukopis (Sinaitic MS.) spominje Josipa posljednjeg, s osobnom prikladnošću. Josip je bio jedan od najljepših biblijskih likova. Njegovo ime znači Neka ga Bog umnoži. Imao je toliko many vrlina da nije preporučljivo pokušavati ih nabrojati, ali je priča nadugo i naširoko ispričana u Post. 37-50. On je jedan od vrlo rijetkih likova imenovanih u Bibliji o kojima nije izraženo ništa nelaskavo. On dobro predstavlja sve ostale članove Božanske obitelji, od kojih su svi postigli Božansku sliku u svojim srcima i dali izraz toj slici onoliko dobro koliko bi to krhkosti i slabosti tijela dopustile. Primijetiti će se da su plemena Dan i Efrajim izostavljena s prethodnog popisa. Dan očito predstavlja klasu koja odlazi u Drugu Smrt. Ime označava "Bog mi je sudio." (Post. 30:6.) Znamo da su svi Božji sudovi pravedni i tražimo razlog za Danovo odbacivanje. Jakov je prorokovao da će Dan biti taj "koji konja za petu ujeta, da mu jahač naumznak pada." (Post. 49:17.) Konji su simboli doktrina. Dan očito predstavlja klasu koja zadire u doktrine, što rezultira rušenjem Novog Stvorenja. Proučavanje povijesti plemena Dan to potvrđuje. Prvotno je Danu dan jedan od najbiranijih dijelova Palestine, jedan od najplodnijih i najsigurnijih. Bio je potpuno okružen svojim dvama bratskim plemenima, Efrajimom i Benjaminom, dok se na jugoistoku i jugu spajao s Judom, te je tako bio okružen trima najmoćnijim državama cijele konfederacije. Međutim, Danovci nisu uspjeli osvojiti zemlju koja im je prvotno dodijeljena (što predstavlja neuspjeh Novog Stvorenja da izvojuje pobjedu nad umom tijela) te su

izabrali drugo nasljedstvo na dalekom sjeveru (Suci 18:1-31). Taj izbor dalekog sjevera podsjeća na Sotonin sličan izbor (Izaija 14:13) i sugerira da su Danovska Nova Stvorenja bila odvedena od njihovog izvornog nasljedstva zbog ambicije. Kontekst pokazuje nerazumno visoko vrednovanje vlastitog rasuđivanja i namjerno miješanje u svećeničku službu, a možemo prosuditi da je to bio čest prekršaj onih koji čine veliki grijeh koji leži odmah iza grijeha preuzetnosti. (Psal. 19:13; 2. Sam. 6:6, 7.) ISPIT JE U TIJEKU; pazite! pazite! Polovina plemena Efrajimova predstavlja Veliko Mnoštvo, koje se uglavnom nalazi u Nominalnoj Crkvi. Više-manje su opijeni zabludom (Izaija 28:1, 7), boje se napustiti svoje idole vjerovanja i katekizama (Hoš. 4:17), oni su, na neki način, nedopečeni kršćani, nimalo u potpunosti posvećeni Gospodinu — "Efrajim je pogača neprevrnut." (Hoš. 7:8.) Od prvog do posljednjeg, Hošeino je proročanstvo rječito u Jehovinim preklinjanjima klase Velikog Mnoštva da ne propuste veliku nagradu Besmrtnosti.

Tablica 1: Dvanaest plemena zapečaćenih i značenje njihovih imena (Otkr. 7:4-8)

Pleme	Značenje imena	Karakteristika / Tumačenje u svesku
Juda	Slavljen, hvaljen, veličan	Pravda, plemenitost, život bez samoljublja. Najsajnije krunice.
Ruben	Gle, sin, providen u nevolji	Milosrđe, braća s pet talenata koja rado žrtvuju sve. No bez ljubavi prema svijetu.
Gad	Dolazi četa djece	Obiteljski interes, vjerni roditelji koji dovode svoju djecu u Božansku obitelj.
Ašer	Sretan	Sretni kršćani. Radost u Gospodinu uvijek.
Naftali	Velika hrvanja	Pobjeda kroz usrdnu molitvu i traženje Očevog lica.
Manaše	Zaboravljanje	Klasa koja nadilazi zemaljske obiteljske veze i odnose radi Gospodina.
Šimun	Slušanje	Strpljivo podnošenje mržnje i neprijateljstva u obiteljskom krugu.
Levi	Pridruživanje	Svećenstvo bez zemaljskog nasljedstva; odricanje od imovine radi službe.
Jisakar	Postoji nagrada	Marljivost i revnost u radu za Gospodina i slavu Njegova imena.
Zebulun	Prebivalište	Strpljivo podnošenje siromaštva u nadi vječnog nebeskog doma.
Josip	Neka ga Bog umnoži	Najljepši biblijski lik, posjeduje sve vrline i božansku sliku.
Benjamin	Sina moje tuge / desnice	Ponizni suputnici i sluge onih koji pate u Tijelu Kristovu.

7:9. Nakon ovoga vidjeh, i gle, veliko mnoštvo. — Kada nam Apostol u 2. Ivanovoj 8 kaže: "Pazite na sebe, da ne izgubimo ono što smo zaradili, nego da primimo potpunu plaću", on uči da se može

zadobiti Nebeska nagrada koja nije tako potpuna kao kada bi se slijedio put koji više ugađa Nebeskom Ocu. Umjesto da uče kako će spašeni iz naše rase svi biti spašeni za istu stvar, Pisma pokazuju dva stupnja ili vrste Nebeskog spasenja, i dva stupnja ili vrste zemaljskog spasenja. U drugom poglavlju Postanka rijeka koja je tekla iz Edenskog vrta razdijelila se na četiri dijela. Ovo je biblijsko priznanje činjenice da će iz Adama, izvornog izvora života, poteći četiri rijeke: Malo Stado, koje će sjesti s Kristom na Njegovo Prijestolje; Veliko Mnoštvo, koje će stajati pred Prijestoljem, imajući palme mučeništva, ali bez kruna slave; Drevni Dostojanstvenici, židovski oci, Abraham, Izak, Jakov, Daniel, itd., koji će biti postavljeni za knezove po svoj zemlji; i svijet čovječanstva, koji će činiti podanike Kraljevstva nad kojim će vladati Drevni Dostojanstvenici. Ista se lekcija uči u podjeli levita na četiri tabora, od kojih je svaki smješten na različitoj strani Šatora. (Br. 3:15; F. 128, 129.) To se također uči u apostolovoj izjavi u 2. Timoteju 2:20, da će se u velikoj Božjoj Kući konačno naći četiri klase posuda Njemu na slavu. Pitanje za svece nije u koju bi ih od zemaljskih klasa konačno moglo uključiti, jer su oni napustili svoje zemaljske nade u zamjenu za Nebeske nade. Pitanje je hoće li biti mudre djevice, vjerni proučavatelji Riječi, koji grade zlatom, srebrom i dragim kamenjem Božanske Istine umjesto ludih djevice (čistih srcem) (Mat. 25:2; C. 91; F. 75) koje grade strukture vjere drvom, sijenom i slamom ljudske tradicije. Apostol kaže da će vatrene kušnje života iskušati svačije djelo kao kroz oganj, i nagovještava da će oni koji ne grade mudro pretrpjeti štetu — neće otići u vječnu muku, već neće uspjeti zadobiti veliku nagradu koja bi inače mogla biti njihova. (1. Kor. 3:15; T. 69.) Pitanje je hoćemo li kao loze na Kristu, Trsu, ići naprijed prema donošenju ploda, ili ćemo kao druge loze biti prvenstveno posvećeni lišću (ispovijedanjima) ili viticama (pipcima za zemaljskim častima i primanjima). (Ivan 15:2; F. 78, 170.) Krist je rekao za sličnu klasu u Svom danu: "Kako možete vjerovati [djelotvorno] vi koji primete slavu jedni od drugih, a ne tražite slavu koja dolazi od jedinoga Boga!" Pitanje je hoćemo li se zvati sinovima neposluha (Kol. 3:6; Z. '99-140) zato što, iako Božja djeca, nismo uspjeli umrtviti, ili usmrtiti, naše zemaljske i grješne sklonosti; jesmo li grešnici protiv saveza koji smo sklopili s Bogom da ćemo položiti svoje živote u Njegovu službu (Psal. 1:1; Z. '00-281), da li, poput Lotove žene, gledamo unatrag na zemaljske dobre stvari koje smo napustili (Post. 19:26; C. 194), ili zadržavamo iskrenost srca i nakane, bez čega se ne može zadobiti nagrada Visokog Poziva. Pitanje je hoćemo li, kao mala djeca u Kristu, žmiriti na nebiblijske podjele Božjeg naroda na sljedbenike Pavla ili Apolona, Kefe ili Luthera, Calvina ili Wesleyja (1. Kor. 3:4; D. 17); hoćemo li, poput Rahabe, biti u tvrđavi zablude kada padne, ili poput Jošue koji je uzrokovao njezin pad (Još. 6:25; Z. '07-267); hoćemo li se, poput crnike i kima, lako osloboditi zapetljavajućih životnih veza, predstavljenih mahunama iz kojih se crnika i kim tako lako otrešaju, ili ćemo biti poput "krušnog žita" kojemu je potrebna golema količina vršidbe prije nego što otpusti pljevu koja je tako čvrsto prionula uz njega. (Iza. 28:27; Z. '84-1-4.) Pitanje je hoćemo li, poput odbačenih pripadnika Gideonove vojske, zaboraviti našu misiju i zaboraviti svoje glave u vode istine; ili ćemo se, uz jednako cijenjenje njene poruke, sjetiti zašto nam ju je Gospodin dao, i piti od nje, gledajući preko horizonta, nastojeći služiti, trošiti i istrošiti se u Učiteljevoj službi.

(Suci 7:6; Z. '07-331.) Pitanje je hoćemo li, poput Kaleba i Jošue, zadržati naše pouzdanje u Onoga koji nas je pozvao i donijeti istinita izvješća o zemlji koju se nadamo uskoro posjedovati, ili ćemo biti od onog većeg mnoštva koje zbog straha i malodušnosti nikada u nju ne ulazi. (Br. 13:31; Z. '07-251.) Hoćemo li se radovati položiti svoje živote za Gospodinovu braću, ili ćemo zbog straha od ove žrtvene smrti cijeloga života biti podložni ropstvu? (Heb. 2:15; T. 70, 71.) Pitanje je hoćemo li biti poput sluge koji je sakrio talent svog Gospodara u zemlju (u zemaljska uživanja i težnje) (Mat. 25:24; Z. '01-61; Z. '06-318), hoćemo li biti neodlučni (dvoumni), s nekakvom idejom o postizanju nebeskih stvari i nekakvom idejom da dobijemo sve što možemo od zemaljskih stvari (Jak. 1:8; Z. '07-316), hoćemo li, poput Obadije, biti samo prijateljski raspoloženi prema Istini i onima koji stoje za Istinu, ali prikrivati svoj interes zbog straha od posljedica za nas same i naše obitelji. — 1. Kralj. 18:3; Z. '04-221. Ako izađemo kao pobjednici u Gospodnjim očima u ovim ispitima vjere i karaktera, nećemo morati biti od onih koji peru svoje haljine i bijele ih u krvi Janjetovoj, u velikoj nevolji kojom će ovo Doba završiti, nego ćemo svoje haljine sačuvati neokaljanima tako da im neće biti potrebno takvo temeljito čišćenje. Ako smo pobjegli Gospodinu prije nego što zima Njegovog nemilosti snađe ljudske sustave našeg vremena, bit ćemo pošteđeni strogosti bijega, o kojemu je On rekao: "Molite da vaš bijeg ne bude zimi [1917.-1918. (?)]" (Mat. 20:10; D. 578), a bit ćemo pošteđeni i gorkog razočaranja da u to vrijeme kažemo: "Žetva [vrijeme posebne naklonosti] je prošla, ljeto je završilo [Zima je došla], a mi nismo spašeni" [nismo spašeni najvišim spasenjem, spasenjem kojemu smo težili]. (Jer. 8:20; D. 578.) U vrijeme Sionskih trudova sva ova Božja djeca bit će izbavljena. (Iza. 66:8; Z. '94-135.) Budimo radosni zbog naše nade da ćemo biti od Muškog djeteta koje će se roditi prije nego što ti trudovi dođu. Nadajmo se da nećemo biti od janjadi (Iza. 34:6; D. 17) ili jaraca koji se nađu zajedno u nominalnim ovčinjacima kada dođe vrijeme da se okonča sadašnji crkveni sustav. Kroz cijelo Doba, neka od Božje djece bila su "predana Sotoni na propast tijela, da bi se duh spasio u dan Gospodnji" (1. Kor. 5:5; T. 69, 71), jer nisu živjeli u skladu sa svojim zavjetima. Patnje klase žrtvenog jarca (jarca za otpuštenje), protjeranog u pustinju, koji umire od žeđi, gladi, ugriza zmija, trnja, drače, čičaka, buha ili napada divljih životinja, bile su daleko veće od onih Gospodnjeg jarca, ubijenog žrtveno. (Lev. 16:7-10; T. 60.) Oni koji Gospodinu uskraćuju ono što su Mu obećali pate daleko više od onih koji hrabro biju dobar boj vjere i objema rukama drže nadu koja nam je ponuđena. Klasa Velikog Mnoštva reći će "Aleluja" čim shvate da je Crkva potpuna. (Otkr. 19:1; A. 240; F. 128.) Ali, Rebekine djevojke iz davnina, one moraju proći isti onaj dugi put kao i klasa Zaručnice, samo da bi na kraju bile primljene kao sluškinje. (Post. 24:61; Psal. 45:14; F. 121, 171.) Hoćemo li sada u potpunosti ući u svoje nasljedstvo, dok su vrata još otvorena da se radi i usuđuje u Učiteljevoj stvari; ili ćemo biti poput klase spomenute u Ezekielu 44 koja nalazi vrata zatvorenima zato što je prekasno krenula, i koja mora znati da je Nebesko Svećenstvo, nagrada Visokog Poziva, zauvijek zatvoreno, te da je najviše što se tada može postići mjesto čuvara ili slugu u Hramu? (Ezek. 44:1-14; Z. '05-269.) Radujmo se ako smo uopće baštinci spasenja; ali odlučimo, milošću Božjom, da ćemo, prema riječima našeg teksta:

"Paziti na sebe, da ne izgubimo ono što smo zaradili, nego da primimo potpunu plaću" — sve što je Ocu drago dati onima koji Ga ljube iznad svega. "Ono što vidimo da se događa oko nas čini se prirodnim našim umovima. Način na koji drugi ljudi troše vrijeme i novac iskušenje je Gospodnjem narodu kojemu se mora nepokolebljivo oduprijeti. Da bismo mi činili ono što drugi čine, i posvetili Gospodnjoj službi samo ono što svijet smatra razumnim radnim danom, uopće ne bi ispunjavalo naš Zavjet Žrtve. Onima koji traže samo da čine pravo, i da ulažu osam sati ili tako nekako dnevno vjerno, po uzoru na svijet, sudit će se s tog stajališta; i oni će dobiti samo mjesto u Velčeskomu Mnoštvu. Oni ne ispunjavaju uvjete Zavjeta Žrtve." — Z. '14-71. "Ne mislimo da bismo trebali shvatiti da Pisma uče da će Veliko Mnoštvo doći isti stupanj duhovnog razvoja kao Malo Stado. Oni ne uspijevaju pokazati onu ljubav i revnost koju je Gospodin postavio kao oznaku za sudjelovanje u Kraljevskom Svećenstvu." (Z. '14-68.) "Odluka da se žrtvuju dio po dio kada i kako god to njima i njihovim prijateljima moglo ugoditi, primarna je pogreška." (Z. '96-191.) "Dok su živi članovi Zaručnice odvajani od drugih Istinom, uši ove klase su tupe za slušanje i spori su za vjerovati i spori su za djelovati." (A. 240.) "U jednoj prisposobi Gospodin ovu klasu naziva zlim i lijenim slugom. Ne uskraćuje mu čast da bude sluga, ne optužuje ga da je postao neprijatelj. Smatra ga se zlim i lijenim jer, preuzevši na sebe određene odgovornosti kao sluga, nije uspio očitovati ispravan duh iskrene odanosti." — Z. '07-315.

Koje nitko nije mogao izbrojiti. — "Čijibroj nijedan čovjek ne može reći (tj. to nije unaprijed određen niti fiksni broj — nitko nije bio pozvan da bude iz ovog društva)." — Otkr. 5:11.

Od svih naroda, i plemena, i pukova, i jezika. — "Budući da broj Kristove Zaručnice treba biti 144.000, bilo bi razumno pomisliti da bi svaki broj ove klase mogao imati 144.000 o kojima će skrbiti, jer 144.000 x 144.000 iznosi 20.736.000.000 (dvadeset milijardi sedamsto trideset i šest milijuna), očito upravo odgovarajući broj o kojima se treba skrbiti — 144.000 bilo bi poprilično mnoštvo za svakog pojedinca iz klase Zaručnice da se o njima brine. Stoga možemo vidjeti nužnost rada Velikog Mnoštva." — Sastanak s pitanjima.

Stajali su pred Prijestoljem. — Ne u Prijestolju, kao u slučaju Zaručnice. (A. 214.) "Pismo nas obavještava da kao što je ono što je rođeno od tijela tijelo, tako je ono što je začeto od Duha duh. To će reći, da je onaj tko je začet Svetim Duhom iskusio tako radikalnu promjenu naravi da bi mu bilo nemoguće dijeliti uskrnuće sa svijetom na ljudskoj razini." — Z. '07-316.

I pred Janjetom. — "Budući da su njihova srca odana Otkupitelju, i budući da zadržavaju svoju vjeru u dragocjenu krv i čvrsto je se drže i ne nijechu je, stoga će ih Gospodin Isus, Zagovornik, Kapetan našeg Spasenja, koji vodi Same Izabrane u slavu kroz korake dragovoljne žrtve, voditi do duhovnog blagoslova — do savršenstva na nižoj razini duhovnog bića — jer su se pouzdali u Njega i nisu zanijekali Njegovo ime niti Njegovo djelo." — F. 169.

Odjeveni u bijele haljine. — "Dopustili su da im isklizne prilika da postanu članovi Zaručnice; ali oni su, unatoč tome, djevice, čiste u

svojim namjerama srca." — F. 127; Otkr. 7:14.

I palme u njihovim rukama. — "Palma je posebno simbol mučeništva. Palma mučeništva postala je u jeziku Crkve, klasičan i sakramentalan izraz. In diptychs, djelima mučenika, i martirologijama, čitamo, 'Primio je palmu mučeništva' — okrunjen je palmom mučenika." (McC.) Mnogi mučenici Mračnog Doba nedvojbeno su pripadali Velikom Mnoštvu.

7:10. I [vikali su] VIČU u sav glas. — U veličanstvenom i sretnom zboru ushićene hvale i zahvaljivanja za njihovo konačno izbavljenje. — Otkr. 19:1-3.

Govoreći: Spasenje. — Naš slavni i nezasluženi dar života na tako visokoj razini.

Bogu našemu. — Njemu neka se pripiše kao Autoru. — Psal. 3:8.

[Koji sjedi] na Prijestolju. — Jehovi. — Otkr. 4:2; 5:13.

I Janjetu. — Kuli Stada, Kristu kao instrumentu spasenja. — Mihej 4:8.

7:11. I svi anđeli. — Prekrasni sinovi jutra koji su klicali od radosti u zoru zemaljskog tjedna stvaranja prije 48.000 godina. — Job 38:7; Luka 2:9-14; Mat. 4:11; 28:2; F. 51.

Stajali su oko Prijestolja. — S željom radošću dočekujući ovaj novi dodatak Božjoj obitelji.

I oko starješina. — Proročanstava, od kojih su mnoga ukazivala na ovu drugu i veću skupinu. Ali primijetite izvanrednu preciznost Riječi Božje i Mudrosti našeg Oca! Ne spominju sve starješine Veliko Mnoštvo, te je stoga oznaka "četiri i dvadeset", u ovom slučaju, izostavljena.

I četiri bića. — Pravda, Moć, Ljubav i Mudrost.

I padoše pred Prijestoljem ničice. — Nije ni čudo što takvi ponizni likovi "uvijek gledaju lice Očevu". — Mat. 18:10.

I pokloniše se Bogu. — Među anđelima nema traženja vlastitog probitka. Kad se anđeo ukazao Manoahu i njegovoj ženi, a Manoah htjede saznati njegovo ime, on je u svom odgovoru ostavio vječnu pouku: "Zašto tako pitaš za moje ime, kad je ono tajno?" — Suci 13:2-23.

7:12. Govoreći: Amen. — Neka bude tako! Nismo nimalo ljubomorni. Oduševljeni smo što imamo ove nove pomagače u Nebeskom carstvu.

Blagoslov. — Hvale i blagoslovi svih koji duguju svoje postojanje Njegovoj dobroti.

I mudrost. — Da neprestano i zauvijek razotkriva neka nova i predivna obilježja dobrote i milosti prema djelu Svojih ruku.

I zahvalnica. — Od "svakog stvorenja koje je na Nebu i na zemlji". — Otkr. 5:13.

I čast. — Imenu koje je tako dugo i tako nepravedno i sramotno bilo nepočašćeno, kroz teoriju o vječnim mukama.

I moć. — Obuzdavana tisućama godina, a sada se sprema izvršavati u korist čovjeka. — Psal. 76:10.

I snaga. — Sposobnost da u potpunosti ostvari sve Svoje namjere. — Iza. 55:11.

Neka bude Bogu našem u vijeke vjekova. Amen. — Neka se pripisuje Jehovi u vječnost. — Otkr. 5:13, 14.

7:13. I jedan od starješina. — Proročanstvo iz Izaije 1:10-20.

Odgovori govoreći mi. — Pod simbolizmom Sodome zbog njihove identifikacije s djelom i nadama duhovne Sodome. — Otkr. 11:8.

Tko su ovi odjeveni u bijele haljine. — Tko su ovi za koje se kaže: "Ruke su vam pune krvi. Operite se, očistite se; uklonite zloću svojih djela ispred mojih očiju", itd.? — Iza. 1:15, 16; Otkr. 7:9.

I odakle su došli. — Zašto su figurativno prikazani kao umrljani krvlju?

7:14. A ja mu rekoh, [Gospodine,] MOJ GOSPODARU, ti to znaš. — To je nedvojbeno sadržano u tvom proročanstvu.

A on mi reče. — U Iza. 34:5, 6, "Mač će se moj na nebu napiti: gle, sručit će se na Idumeju i na narod mog prokletstva, na sud. Mač Gospodnji pun je krvi, omastio se od pretiline i od krvi janjaca." — D. 17.

To su oni koji dolaze iz velike nevolje. — "'Nevolje, one velike' — dvostruki član koji je posebno empatičan. Vidi Otkr. 3:10; 6:17; Mat. 24:21." (Cook.) "To su oni," rekao je, "koji su upravo prošli kroz veliku muku." (Weym.) "Kaže se da će pokolj ovog dana osvete biti na 'janjcima i jarcima'. (Iza. 34:6.) Janjci bi predstavljali svece nevolje." (D. 17.) "Veliko Mnoštvo proći će kroz veliku nevolju, s ciljem da u njima izazove ispravno pokajanje za grijeh i ispravno cijenjenje Božanskog standarda istine i pravednosti. Ova klasa, osobito velika u današnje vrijeme, bit će izručena Protivniku — da pati u Vremenu nevolje kakve nije bilo otkako je naroda — u velikom vremenu nevolje kojom će ovo Doba završiti. Oni od njih koji ne budu reagirali na te nevolje i ne potraže Gospodina umrijet će Drugom Smrću, ali oni koji vjerno odgovore bit će ubrojani kao pobjednici." (Z. '07-232.) Mnogi su takvi sada usko povezani s raznim snopovima kukolja za spaljivanje; i dok vatrena nevolja potkraj razdoblja Žetve ne spali vezujuću užad Babilonovog ropstva, oni neće moći pobjeći — 'spašeni kao kroz oganj.' Moraju vidjeti potpunu propast Velikog Babilona i primiti određenu mjeru njegovih zala. (C. 364.) "Tužna razočaranja vežu se uz iskustva ovog mnoštva: zbog toga što se boje Kristovih prijekora, oni izbjegavaju sadašnje privilegije i mogućnosti da hodaju s Nhim u bijelom u 'sadašnjim patnjama': gle, ne samo da propuštaju sadašnju radost i veselje onih koji su vjerni, već na kraju moraju proći kroz još veće patnje, ako žele doseći i niže mjesto. Iako ljube Gospodina i Njegov narod, oni ih se pomalo srame i skrivaju, takoreći, svoja lica od njih, u prisutnosti svjetovnih ljudi: i gle, Učitelj po Svom Dolasku po Svoju 'Zaručnicu' ne može priznati njihova imena pred Ocem i svetim anđelima." (Z. '97-162.) "Ovi će dobiti pomoć iz Babilona kad bude padao, i pobjeći će u zimsko vrijeme, govoreći Prorokovim riječima: 'Žetva je prošla, ljeto je završilo [Zima je došla], a mi nismo spašeni' [nismo spašeni najvišim spasenjem, spasenjem kojemu smo težili]. (Jer. 8:20.)" (D. 578.) "Stoga zasigurno ne možemo očekivati da će ovi biti zaštićeni od same one nevolje za koju Gospodin izjavljuje da im je potrebna; i

koju će im On u posebnoj milosti nanijeti radi njihovog usavršavanja." — Z. '96-191.

I oprali su svoje haljine. — Išarane i uprljane dodiro m sa svijetom. — Z. '97-161.

I ubijelili ih u krvi Janjetovoj. — "Ne u smislu da će njihove patnje oprati njihove haljine, već da će u svojim patnjama naučiti kao nikada prije cijeniti svoj odnos s Janjetom Božjim i s Njegovom pomirbenom zaslugom, i vjerom će im biti dopušteno da istu primijene za svoje vlastito čišćenje." — Z. '07-233; 1. Ivan. 1:7.

7:15. Zato. — Jer su u konačnoj kušnji pretrpjeli mučeništvo i očistili svoje haljine umjesto da zaniječ u Gospodina.

Oni su pred Prijestoljem Božjim. — "Sa svijetom u sljedećem Dobu, Gospodinova moć bit će predstavljena kroz klasu Velikog Mnoštva, pod Zaručnicom. Oni će biti sjajna policijska snaga koja će paziti na cijeli narod. Imat će dovoljno posla; jer je Bog zajamčio da 'neće činiti zlo niti pustošiti na svoj svetoj gori Mojoj' — u Kraljevstvu (Iza. 11:9). To će podrazumijevati pažljiv nadzor. Da, doista! Kako će oni ometati zlodjela? Ako bi osoba htjela izgovoriti bogohuljenje ili klevetu, jezik bi mogao biti trenutno paraliziran. Vrlo lako! Policajac pravo na licu mjesta! — bez čekanja da počinitelj učini štetu pa da ga se onda kažnjava, nego sredi stvar tako da neće ni dobiti priliku da to učini, te ga kažnjava već za sami pokušaj." — Sastanak s pitanjima.

I služe Mu dan i noć u Njegovu Hramu. — "Iako oni nikada ne mogu biti onaj živi Hram kojemu je Krist Glava (Otkr. 3:12; 11:1), rečeno nam je da će oni biti sluge u tom Hramu; i iako nikada neće sjediti na Prijestolju, vrlo im je povlašteno da služe 'pred Prijestoljem.' Njihove će biti velike i slavne privilegije." — Z. '97-162; Otkr. 22:3.

A Onaj koji sjedi na Prijestolju. — Jehova.

[Prebivat će među njima] POZNAJE ih. — Biti poznat Gospodinu znači biti siguran primatelj blagoslova. Ne biti poznat ili priznat od Njega najveća je od svih nesreća. Bog čuva zapis o Svojim prijateljima (Mal. 3:16), ali nema zapisa o Svojim neprijateljima; i u tome leži njihova propast. "Nikada vas nisam poznao; odstupite od Mene." — Mat. 7:23.

7:16. Oni NEĆE više gladovati [nikada]. — Jadnici, kako su samo bili gladni! Kako je svjetlost blistala na njihovim sirotim, progonjenim, izgladnelim licima, dok su slušali pastora Russella, u desecima tisuća; a ipak, kada bi predavanje završilo, umorno su se vraćali "ljuskama", iz osjećaja dužnosti prema uspomeni na nekog čovjeka, mrtvog stotinama godina, koji bi, da je danas živ, bio sljedbenik reformatora, Charlesa T. Russella, jer je on slijedio Krista.

Niti više žednjati. — "Vode Istine više neće biti bočate od zabluda, budući da su iscijeljene na samom izvoru jasnijim razumijevanjem Riječi Božje." — B. 266.

Niti će sunce pasti na njih, niti ikakva žega. — Tijekom vremena Žetve, Gospodinov narod, obasjan svjetlošću Sadašnje Istine, sjao je, ne nekim svojim vlastitim sjajem, nego s mnogo od nadolazećeg sjaja "Sunca Pravednosti." Dolazeći s njima u doticaj, bilo je neizbježno da

klasa Velikog Mnoštva često bude opečena, nemoćna odgovoriti na Istinu, i trebala je osjetiti priličnu vrućinu. Njihovo je stanje prikladno opisao Prorok: "Samo će muka biti to i razumjeti" (Iza. 28:19). "Kao da netko bježi od lava, i sretne ga medvjed; ili uđe u kuću i nasloni se rukom na zid, i ugriže ga zmija." — Amos 5:19.

7:17. Jer Janje. — Isus Krist, njihov vječni Prijatelj — "Isti jučer i danas i zauvijek." — Heb. 13:8.

Koje je posred Prijestolja. — Vlast, vladarstvo. — A. 92; Otkr. 5:6.

Past će ih. — Bit će njihov pastir. (Ivan 10:1-28; 21:16.) Neće imati besmrtnost. Njihove će se živote uvijek trebati održavati, kao u slučaju anđela.

I vodit će ih na [žive] izvore voda ŽIVOTA. — Neće imati u sebi "izvor vode koja struji u vječni život", kao klasa Zaručnice, već će smjeti slobodno uzimati od "Vode života" koja teče iz objedinjenih izvora Fontane i njenih 144 000 suradnika. — Ivan 4:14; Otkr. 22:1, 17; Ezekiel 47:1-5.

I Bog će otrti svaku suzu s njihovih očiju. — Bit će tu suza na početku koje će trebati otrti, kada vide sve što su propustili. Ipak, "S veseljem i radošću bit će dovedene: ući će u Kraljev dvor." (Psal. 45:15.) I to je dobro mjesto; tu ih ostavljamo, da se zauvijek sunčaju u sunčevoj svjetlosti Njegove prisutnosti. Tada ćemo ih sve poznavati, baš kao što će i oni poznavati nas. — 1 Kor. 13:12.

ISTRAŽIVANJA PISMA SVEZAK VII
SVRŠENA TAJNA

Ova knjiga, koja predstavlja posthumno izdanje pastora Charlesa Tazea Russella, donosi ključ za razumijevanje dvaju najdubljih proročanstava Svetog pisma: Knjige Otkrivenja i Knjige proroka Ezekijela. Kroz detaljnu i sustavnu analizu biblijskih simbola, ona razotkriva Božanski plan za završna zemaljska iskustva Crkve i vjernih u vremenu velike nevolje.

Kroz povijesno-proročanski prikaz četiriju faza očitovanja Boga čovječanstvu — snažnih vjetrova (rata), potresa (revolucije), vatre (anarhije) i konačno tihog, blagog glasa koji donosi trajan mir i blagoslove svim obiteljima na zemlji — ovo djelo pruža neizmjernu utjehu, ohrabrenje i smjernice onima koji teže za pravom Istinom u času najveće potrebe.

„U vremenu kada se sustavi ovoga svijeta ruše pod moćnom Božjom rukom, Svršena tajna stoji kao svjetionik nade, navješćujući da se približilo Kraljevstvo nebesko.”

UDRUŽENI ISTRAŽIVAČI BIBLIJE
Pretisak 2026